

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
30 січня 2014 р., четвер**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

«Хай мовчать Америки й Росії, коли я з Україною говорю!» "Голос України" 3

Участь у роботі сесії взяли перший та другий Президенти України Л.Кравчук та Л.Кучма. Після виступу Л.Кравчука Голова Верховної Ради В.Рибак оголосив перерву до 14-ї години.

ПАСЕ совершит резолюцію *Сергей Сидоренко, "КоммерсантЪ" (Украина).....5*

За основу взят жесткий документ с угрозой введения дипломатических санкций и критикой в адрес Киева и Москвы. Вчера несколько депутатских групп предприняли попытку смягчить резолюцию, внося в проект документа большое количество поправок. Партия регионов настаивает на том, что оппозицию наравне с властью нужно признать ответственной за события в Киеве. Российские представители и их партнеры в ПАСЕ требуют вычеркнуть упоминания о России в контексте украинского кризиса и вместе с ПР лоббируют отмену всех упоминаний о санкциях.

Задача со многими неизвестными *Александр Радчук, "КоммерсантЪ" (Украина)...7*

Верховная Рада не смогла согласовать текст законопроекта об амнистии участников акций протеста. Переговоры между лидерами фракций продолжались весь день и к вечеру зашли в тупик. Разногласия вызвали нормы о согласовании сроков наступления амнистии и списка административных зданий в центре Киева, которые демонстранты должны освободить. Уговорить депутатов голосовать вечером в Раду приехал Президент В.Янукович.

**Арсен Аваков: "На самом деле это Майдан контролирует оппозицию"
*"КоммерсантЪ" (Украина) 8***

"Нужно изменить саму систему. Мы настаиваем на возврате к конституции 2004 года, воссоздании парламентско-президентской республики. Надо вернуть народу полномочия, которые Президент Янукович незаконным решением Конституционного Суда в 2010 году присвоил. Это фундаментальное требование".

Потрібна «національна збірна». Є кандидати? *Алла Дубровик, «День» 9*

У Президента, як відомо джерел у владі, на лаві запасних сьогодні — нуль цілих нуль десятих. Опозиція якось самоусувається від вирішення цього питання, посиляючись на «злочинність влади» і небажання змінюватися... Позиція щонайменше безвідповідальна.

**Почему Кличко и Яценюк не пришли на Майдан после внеочередной сессии
*Анастасия Рябоконт, "Комсомольская правда в Украине" 12***

Объяснить людям нюансы закона пришел лидер "Свободы" О.Тягнибок. Он явился сразу же после заседания парламента. А вот лидер "Улара" В.Кличко и лидер "Батькивщины" А.Яценюк "потерялись по дороге". Где они - на Майдан никто не объяснил. Возможно, собрали Народную Раду для консультаций по принятому закону об амнистии. Там есть что понимать.

Володимир Макеєнко: «...Я особисто стану між сторонами» «День».....13

Оцінки можуть бути різними, але враховуючи не зовсім типовий імідж як для представника Партії регіонів, призначення Макеєнко, особливо в нинішній ситуації, виглядає більш-менш логічним кроком влади. Отже про плани щодо міста та політичний конфлікт говоримо з новим головою КМДА В.Макеєнком.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

**За и против: Битва за стени ОГА, или Кого накормят «Народные Рады»
Новости Украины–From-UA: 15**

О том, что изменит в жизни украинцев захват областных государственных администраций и как оппозиция собирается снабжать захваченные регионы, а также о том, как происходящие события будут влиять на экономическую ситуацию в стране, рассказали народный депутат от Партии регионов В.Лукиянов и народный депутат от ВО «Батьківщина» А.Павловский.

Сергій Міщенко: «Регіоналам треба заблокувати Раду, доки опозиція не сформує уряд» Главком.....20

"І я б на місці регіоналів заблокував роботу Верховної Ради до тих пір, доки опозиція не сформує уряд. Протягом 30 діб парламент заблокований, президент розпускає парламент і всі йдуть у поля. І що після цього? Правильно, Майдан сам розходиться".

БЛОГИ

**Анатолій Гриценко: «Поступки Януковича. Як це виглядає з Донбасу»
glavkom.....22**

Опозицію в Раді згвалтували, Трійця злила Майдан, Янукович усіх перегравав і домігся свого... Інтернет переповнений такими оцінками. Частково вони справедливі. Але лише частково.

**Андрій Шевченко: «Закон про псевдо-амністію: Піррова перемога
Януковича» pravda.com.ua 22**

У 279 році до нашої ери під Аускулумом цар Пірр у виснажливій битві розбив ворожу римську армію. Здобив це ціною таких втрат, що у відповідь на привітання пророче мусив сказати: "Ще одна така перемога і я залишуся без війська". Це ніби точно про вчорашнє псевдо-голосування за псевдо-закон про псевдо-амністію.

**Олександр Доній: «Чому я голосував проти антимаїданівського закону
Мірошніченка» корреспондент.net.....23**

Закон Мірошніченка,(псевдоамністія)-антимаїданівський. Я його читав,тому можу це стверджувати.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Сегодня нардепы собрались на внеочередную сессию Интер, Подробности 24

**У парламенті зареєстрували проект постанови про створення тимчасової
слідчої комісії для підготовки змін до Конституції УТ-1, Підсумки дня.....26**

**Інна Богословська: «Закон про амністію від ПР – шлях до розгону Майдану»
5 канал, Час новин 26**

**Микола Паламарчук: «Щоб відмитися «Беркуту» від ганебних дій, треба 50
років» Радіо Свобода, Ваша Свобода.....26**

«Хай мовчать Америки й Росії, коли я з Україною говорю!»
"Голос України"

Так, трохи перефразувавши відомий вірш Василя Симоненка, закінчив свій виступ на сесії Верховної Ради перший Президент України Леонід Кравчук. У своїй промові він закликав сторони до діалогу й оприлюднив спільне з Леонідом Кучмою бачення виходу з кризи. Зокрема, для врегулювання ситуації обидва президенти пропонують скласти план і чітко дотримуватися виконання його пунктів.

«Ситуація, що склалася, — драматична. Весь світ визнає, що держава перебуває на межі громадянської війни. Дуже швидко наші акції протесту переросли у повстання. Відбувається повалення влади. Це є просто революція. Це не є щось надзвичайне, просто треба називати речі своїми іменами», — сказав він. Тож у нинішній драматичній ситуації, наголосив Л. Кравчук, маємо дуже відповідально поставитися до України. А для того, щоб зупинити процес розвалу управління державою, розгортання ситуації в бік громадянської війни перший Президент пропонує розвести протиборчі сторони, сказавши людям, що є план, узгоджений з Президентом, Верховною Радою. План, який виведе Україну з політичної кризи. «Люди розумні й зрозуміють, якщо ми план погодили, крок за кроком будемо рухатися у бік зменшення протистояння. Вони погодяться з тим і підуть назустріч», — переконаний він.

Рішення Верховної Ради про скасування «законів 16 січня», за словами державного діяча, вже можна зарахувати до першого пункту цього плану. Крім того, треба ухвалити закон про амністію.

«Нині кажуть, що є декілька законів. Але з власного досвіду знаю: у такому разі жоден із них може бути не ухвалений. Частина депутатів не проголосує, а за ними стоїть велика кількість громадян. Тому голосування має бути консолідованим. Коли вирішуються серйозні, кризові питання, голосування може бути лише консолідованим, — переконаний він. — Закон про амністію відкриє дорогу до звільнення тих, хто перебуває під вартою. Звільняться адміністративні приміщення, розблокуються дороги і люди почнуть жити, працювати».

Підтримує Л. Кравчук і реформування Конституції. За його словами, нині в опрацюванні Конституційної асамблеї, головою якої він є, перебувають два проекти. Один із них передбачає президентсько-парламентську форму правління, інший — парламентсько-президентську. Він закликав депутатів створити комісію щодо зміни Конституції і запропонував, якщо на те буде їхнє бажання, співпрацю з Конституційною асамблеєю. «Тільки Верховна Рада може внести зміни до Основного Закону, але у відповідності до її 13 розділу», — наголосив політик.

Рішення Конституційного Суду про повернення до Основного Закону 1996 року Л. Кравчук вважає перевищенням повноважень. Але, наголосив він, якщо КС перевищив свої повноваження, це не означає, що сьогодні опозиція має діяти у такий самий спосіб. Тож закликав депутатів створити комісію і «розпочати процес реформування держави й управління на основі вже прийнятого Основного Закону». А це, зауважив він, не можна зробити за один тиждень.

Л. Кравчук зазначив, що він особисто або разом із Леонідом Кучмою готові виступити гарантом. «Я знаю, що є недовіра між опозицією, Президентом і владою в цілому. Вона дуже глибока. Я пропоную як людина, що стояла на зорі незалежності й зробила все, що могла зробити, щоб не брати іноземців, я один або ми разом з Л. Кучмою готові виступити гарантами. У який спосіб? Виходимо перед народом і кажемо, про що домовилися опозиція і Президент. І ці домовленості мають виконуватися. Хто не виконує — народ буде знати», — сказав він.

Політик закликав народних депутатів подумати над тим, що лише вони разом із главою держави можуть вирішити і відкрити дорогу до справжньої конституційної реформи, до прийняття нормальних, виважених законів про вибори Президента та народних депутатів.

«Бо парламентсько-президентська республіка без пропорційної системи голосування не може існувати. Тож пропоную, напишіть план. Оприлюдніть його. А потім кожен пункт цього плану будемо виконувати, і тоді народ скаже: в час великий і тяжкий Верховна Рада зрозуміла, що іншого шляху немає. Як писав Василь Симоненко: «Україно... Хай мовчать Америки й Росії, коли я з тобою говорю!». Давайте почнемо говорити з Україною», — сказав він.

Участь у роботі сесії взяли перший та другий Президенти України Леонід Кравчук та Леонід Кучма. Після виступу Леоніда Кравчука Голова Верховної Ради Володимир Рибак оголосив перерву до 14-ї години.

О 14.30 до сесійної зали зайшов Перший заступник Голови Верховної Ради Ігор Калетнік. Він повідомив, що робоча група з числа народних депутатів та експертів продовжує працювати над законопроектом про усунення негативних наслідків та недопущення покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань. Ці перемовини, наголосив він, тривають досить успішно, тож є всі шанси ухвалити законопроект о 16-й годині.

Зранку у парламенті ані опозиція, ані більшість не знали, як саме розгортатимуться події. Усе залежатиме від того, які рішення будуть ухвалені сьогодні, що буде вирішено щодо припинення кримінального переслідування, Кабінету Міністрів та роботи над Конституцією», — зауважив Олександр Бригинець (фракція «Батьківщина») в коментарі «Голосу України».

За його словами, в прикінцевих положеннях закону про амністію (нині у парламенті зареєстровано три проекти законів) влада пропонує багато речей, які не задовольняють людей. У них, зокрема, передбачено, що закон почне діяти лише тоді, коли будуть розблоковані адмінбудівлі, тобто фактично після того, як Майдан припинить існувати.

«У принципі, щоб привести цей закон до ладу, потрібно півгодини часу. Але головне при цьому — добра воля більшості. Нині кажуть, що голосів для «майданівського варіанта» закону достатньо, багато депутатів вважають, що це треба зробити. Але ми вже не раз ставали свідками, коли готовність заявляли, а під час голосування провалювали законопроект. Уявіть собі, ми ставимо закон про декриміналізацію на голосування і він не набирає достатньої кількості голосів. Уявляєте, що відбудеться в країні? Тому ситуація дуже тонка. І не хотілося б дратувати громаду неприйняттям рішення», — зауважив О. Бригинець. До того ж, за словами обранця, залишається небезпека, що навіть після ухвалення закону влада знову заявить, що закон не можна застосовувати на практиці. «Тому нині всі працюють дуже уважно і акуратно. Але небезпека все-таки є», — сказав він.

Така небезпека, на думку парламентарія, посилюється тим, що рішення парламенту щодо скасування «законів 16 січня» не набуло законної сили. «Це свідчить про те, що Президент торгується і затягує час. А паралельно ми читаємо, що «Беркут» посилює позиції. Тож виникає запитання: чи не для того затягується час, щоб створити загони, які нищитимуть Майдан?» — додав О. Бригинець.

Він переконаний: якщо так триватиме надто довго, то опозиція буде вимушена вийти з переговорного процесу. Не тому, що в опозиції немає компромісних лідерів, а тому, що цього вимагатиме громада.

Про складність переговорного процесу говорив і регіонал Володимир Олійник. «Сьогодні депутати очікують прийняття двох важливих питань, заради яких вони зібралися на засідання — закон про амністію та створення комісії щодо внесення змін до Конституції», — сказав він. За його словами, в Партії регіонів виступають за поетапну амністію. Відтак запропонували опозиції внести зміни в законопроект, відповідно до яких буде визначено перелік приміщень, які мають звільнити протестувальники і одразу після цього отримати амністію.

Крім того, народний депутат повідомив, що є два підходи внесення змін до Конституції після створення відповідної комісії. У першому варіанті депутати можуть самі внести зміни до Конституції, але на це потрібно не менше двох сесій парламенту. У другому — Конституцію можна змінити під час всенародного референдуму, на який будуть винесені напрацьовані фахівцями пропозиції.

Проте таку пропозицію щодо закону про амністію в опозиції вважають неприйнятною. «Наші політичні опоненти виставляють умову, за якою треба закрити Майдан, і тоді амністія стане чинною. Такі умови для людей є неприйнятними», — наголосив голова фракції «Батьківщина» Арсеній Яценюк.

О 16-й годині до сесійної зали повернулися Голова Верховної Ради та його заступники. В. Рибак повідомив, що депутати узгодили всі питання стосовно двох проектів законів — про амністію та про створення ТСК щодо підготовки змін до Конституції. Нині їх тиражують і невдовзі роздадуть депутатам.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=313835>

ПАСЕ совершит резолюцию

Сергей Сидоренко, "Коммерсантъ" (Украина)

В четверг в полдень на заседании ПАСЕ будет принята резолюция о ситуации в Украине. Ассамблея может стать еще одним международным органом, который официально предупредит Киев о готовности ввести санкции — необходимые положения включены в проект резолюции, который был утвержден во вторник на закрытом заседании мониторингового комитета ПАСЕ.

Как рассказали "Ъ" участники заседания, дискуссия членов МК о ситуации в Украине была бурной, но в итоге жесткая версия резолюции получила практически единогласную поддержку. Против документа, подготовленного докладчицами по Украине Майлис Репс (Эстония) и Мариеттой де Пурбе-Лундин (Швеция), проголосовал лишь представитель России Леонид Слуцкий. Украинские власти, согласно процедуре, по резолюции о своей стране не голосуют.

Недовольство России легко объяснимо. В проекте резолюции упоминается о российском влиянии на ситуацию в Украине в такой жесткой тональности, которая несвойственна решениям ПАСЕ. В документе отмечается, что исходной точкой протестов в Украине стал отказ правительства от подписания соглашения об ассоциации (СА) с Евросоюзом 21 ноября и что украинская власть в те дни объясняла свое решение "давлением со стороны России" и угрозами российских чиновников усложнить экспорт украинских товаров.

"Угрозы санкций, экономический и политический шантаж (со стороны России.—"Ъ") с целью повлиять на политику другой страны являются неприемлемыми и идут вразрез с дипломатическими и демократическими нормами",— говорится в проекте резолюции. Основываясь на этой фразе, ассамблея намерена потребовать от России "воздержаться от продвижения геополитической доктрины "зон особого интереса"".

Такие формулировки крайне возмутили представителей России. Необходимо отметить, что ПАСЕ структурно и административно не связана с Евросоюзом — эти организации действуют автономно. Однако российские политики выразили уверенность, что в украинском вопросе МК ПАСЕ начал играть против Москвы заодно с Брюсселем. "Мы не обязаны подписываться под документами, которые выражают политическую позицию организации, провалившейся на переговорах с Украиной и пытающейся возложить ответственность за это на Россию",— заявил на брифинге в Страсбурге глава делегации РФ в ПАСЕ Алексей Пушков.

Оказавшись в меньшинстве на заседании МК, россияне попытались исправить ситуацию с помощью поправок. При этом они не стали корректировать детали, как это принято при доработке резолюций ПАСЕ. Близкий к российской делегации сербский депутат Милош Алгрудич предложил целиком удалить из текста параграф, в котором говорится о недопустимости давления России на Украину; его поправку поддержал ряд российских депутатов. Собеседники "Ъ" в ПАСЕ уверены, что эта инициатива не будет поддержана, и параграф с критикой Москвы останется в итоговом тексте.

Следует отметить, что нынешняя резолюция вызвала шквал поправок — к документу из 13 пунктов подано 26 предложений, что довольно много по меркам ПАСЕ. 10 предложений

внесли представители РФ, 10 — делегация Партии регионов во главе с народным депутатом Иваном Попеску, еще 6 изменений инициировали содокладчицы ПАСЕ.

Наиболее болезненными для авторов поправок стали фразы о возможном введении ПАСЕ санкций в отношении Украины. "В свете нарастающей волны насилия и нарушений прав человека отношения с Украиной не могут быть такими, как прежде... Ассамблея должна рассмотреть возможность лишения украинской делегации в ПАСЕ права голоса на апрельской сессии, если продолжатся грубые нарушения прав человека или в случае, если власть решится на силовое подавление протестов", — говорится в пункте 12 проекта резолюции.

Иван Попеску предложил удалить из проекта последнее предложение о введении санкций. Депутат собрал рекордное количество подписей членов ПАСЕ под этой поправкой. Ее поддержали 25 человек, в том числе представитель партии "Свобода" в ПАСЕ Александр Шевченко, хотя остальные оппозиционные политические силы категорически против смягчения резолюции. "Это предложение контрпродуктивно, ведь "антипротестные" законы уже отменены, и сейчас ведется успешный диалог между властью и оппозицией по поводу мирного решения кризиса", — говорится в письменном обосновании инициативы господина Попеску. Однако шансы на то, что отказ от санкций будет поддержан в пленарном зале, невелики. Содокладчицы, мнение которых обычно становится решающим, вчера вновь подчеркнули, что в резолюцию должна войти угроза лишения Украины права голоса в ПАСЕ.

Санкции в отношении страны предусмотрены также в блоке рекомендаций, который утверждается по итогам дебатов отдельно от резолюции ПАСЕ. Рекомендации ассамблеи обязательны для выполнения Комитетом министров (КМ) — исполнительным органом Совета Европы. Предлагается запустить "специальную процедуру мониторинга" ситуации в Украине со стороны КМ СЕ. Это означает, что украинский вопрос будет в обязательном порядке обсуждаться на всех заседаниях КМ.

Российская делегация внесла две поправки с предложением удалить указанные выше пункты и вполне может добиться успеха. Для утверждения рекомендаций КМ СЕ нужно две трети голосов, так что российским депутатам достаточно найти 30% сторонников своей инициативы.

Положения резолюции, не связанные с санкциями, тоже заслуживают внимания. Документ содержит жесткую критику в адрес украинской власти. Ответственность за вспышку уличных протестов возлагается на официальный Киев: "До 21 ноября власть словом и делом подтверждала намерение подписать соглашение об ассоциации на саммите в Вильнюсе. Резкое изменение политики произошло без необходимых консультаций с обществом, не было даже попытки достичь широкого общенационального консенсуса... который обязателен при принятии решений о геополитическом векторе". Представители РФ предлагают дополнить этот параграф словами о том, что смена вектора должна сопровождаться не только консультациями, но и референдумом.

При описании массовых беспорядков в Киеве авторы документа также оказались более благосклонны к оппозиции, чем к власти. В проекте не упомянуты случаи насилия со стороны демонстрантов в отношении милиции и говорится лишь о нарушениях со стороны власти. При этом авторы проекта считают недопустимой декриминализацию действий милиции: "Причастные к пыткам и некорректному поведению с задержанными должны быть наказаны по всей строгости закона. Безнаказанность недопустима. То же самое касается виновных в намеренных атаках на журналистов".

Иван Попеску и ряд депутатов, поддержавших его поправки, предлагает отметить, что к пыткам прибегали не только сотрудники милиции, но и митингующие. Он также настаивает, что ответственность перед законом должны понести представители обеих сторон. Еще одна поправка господина Попеску — дополнение резолюции фразой: "Ассамблея сожалеет о факте, что некоторые протестующие перешли к насилию и захвату административных зданий".

<http://www.kommersant.ua/doc/2395023>

Задача со многими неизвестными
Александр Радчук, "КоммерсантЪ" (Украина)

К началу вчерашнего заседания внеочередной сессии Верховной Рады депутаты не успели подготовить согласованный законопроект "Об устранении негативных последствий и недопущении преследования и наказания лиц во время проведения мирных собраний", о чем договаривались во вторник. Разногласия вызвали два вопроса — о сроках наступления амнистии и о возможности освобождения захваченных зданий демонстрантами в центре столицы. "Захват помещений — это правонарушение, которое до сих пор продолжается. Амнистия должна применяться к лицам только после того, как они освободят захваченные здания", — заявил народный депутат Владимир Олийнык (Партия регионов). "Переговоры продолжаются. Представители оппозиции готовы пойти на уступки и освободить некоторые административные здания, однако они отказались освободить Дом профсоюзов, Октябрьский дворец, улицу Крещатик", — рассказал об итогах переговорного процесса народный депутат Юрий Мирошниченко.

В оппозиции требования большинства назвали недопустимыми. "Наши политические оппоненты выставляют условие, согласно которому нужно распустить Майдан, и тогда амнистия станет действующей. Такие условия для людей неприемлемы", — заявил журналистам в начале заседания лидер фракции "Батькивщина" Арсений Яценюк.

Открыв заседание, спикер сообщил, что остался ряд несогласованных вопросов относительно законопроекта об амнистии. "Объявляю перерыв до 14.00, лидеров фракций прошу зайти ко мне в кабинет", — сказал он.

Очередной раунд переговоров продолжался более двух часов. В 14.30 народные депутаты собрались в сессионном зале, однако так и не дождались результатов.

— Переговоры проходят достаточно успешно, и мы надеемся, что в 16.00 мы сможем провести голосование по этому законопроекту, — сообщил присутствующим Первый заместитель Председателя Верховной Рады Игорь Калетник.

С приближением вечера напряжение в парламенте нарастало. "Если принятие этого закона будет провалено, мы получим острую реакцию улицы", — посетовал народный депутат Андрей Мохнык. "Проблема оппозиции в переговорном процессе состоит в том, что она не контролирует ту часть Майдана, которая не собирается освобождать улицу. Поэтому им нужно решение о безоговорочной амнистии", — отметил Владимир Олийнык.

Не менее острая дискуссия среди народных депутатов велась и по вопросу создания временной специальной комиссии по внесению изменений в Конституцию. "Евромайдан требует изменений в обществе, необходимо принять быстрые решения по всем вопросам, — заявил журналистам народный депутат Николай Томенко. — Оппозиция предлагает 300 голосами проголосовать за отмену решения Конституционного суда, вернув редакцию Конституции 2004 года, и уже потом договариваться о внесении изменений в основной закон". Представители большинства не поддержали предложение оппозиции, заявив о необходимости придерживаться законной процедуры внесения изменений в Конституцию. "Если мы пойдем "быстрым путем", то все повторится: придет новый президент, и у него появятся все основания вновь обратиться в Конституционный Суд за отменой изменений в Конституцию по причине нарушения процедуры", — сказал народный депутат Александр Волков (Партия регионов).

— Но как тогда продолжить переговоры, ведь такой сценарий могут не поддержать участники акции протеста на майдане Незалежности? — поинтересовался "Ъ".

— Для того чтобы улица это восприняла, я выступил с предложением: депутаты от Партии регионов также должны выйти на Майдан и говорить с людьми, объяснять свою позицию, — предложил господин Волков.

В 18.00 Владимир Рыбак продолжил заседание парламента.

— Согласительный совет лидеров фракций рассмотрел четыре законопроекта об амнистии. Однако возникли вопросы, которые еще нужно согласовать, и сегодня ставить на

голосование в Верховной раде нечего,— спокойно заявил спикер, после чего предложил продолжить внеочередное заседание парламента в четверг.

— Сегодня! Сегодня! — начали скандировать народные депутаты в ответ на предложение господина Рыбака. Решение продолжить работу парламента и рассмотреть все четыре документа поддержали 357 из 409 народных депутатов.

Переговоры по согласованию текста законопроекта продолжались до позднего вечера.

Около 19.30 народные депутаты от Партии регионов покинули сессионный зал, чтобы обсудить сложившуюся ситуацию на заседании фракции с участием президента Виктора Януковича. Он прибыл в парламента в сопровождении главы администрации президента Андрея Клюева, его первого заместителя Андрея Портнова, и.о. министра юстиции Елены Лукаш и и.о. премьер-министра Сергея Арбузова. Встреча проходила за закрытыми дверями. "Фракция Партии регионов раскололась: 52 человека готовы поддержать нашу позицию... Янукович, по свидетельству очевидцев, жестко наехал на фракцию. Требовал поддержать страну и его позицию,— по итогам заседания написал на своей странице в Facebook народный депутат Арсен Аваков.— Требовал голосовать только за провластный вариант закона. Угрожал в противном случае распустить парламента. Мол, ручка уже готова подписать указ..."

В 21.25 Президент отправился в кабинет Владимира Рыбака, а его представитель в Раде Юрий Мирошниченко заявил: "По итогам заседания фракция Партии регионов решила проголосовать за мой законопроект". На момент подписания номера в печать переговоры в кабинете спикера продолжались.

<http://www.kommersant.ua/doc/2395190>

Арсен Аваков: "На самом деле это Майдан контролирует оппозицию" *"Коммерсантъ" (Украина)*

Почему последние уступки украинских властей не приведут к разрешению кризиса, объяснил заместитель главы фракции "Батькивщина".

— *Власть уже сделала заметные уступки оппозиции. Будет ли этого достаточно, чтобы свернуть протесты?*

— Безусловно, нет. Эти "уступки" не решают системные вопросы. Это лишь условие нормализации температуры в обществе, прелюдия для начала разговора.

— *Что вы имеете в виду?*

— Нужно изменить саму систему. Мы настаиваем на возврате к конституции 2004 года, воссоздании парламента-президентской республики. Надо вернуть народу полномочия, которые Президент Янукович незаконным решением Конституционного суда в 2010 году присвоил. Это фундаментальное требование. Из него вытекают вопросы, связанные с формированием правительства на основе нового большинства в Раде, и новый курс на евроинтеграцию.

— *Требование досрочных парламента-президентских выборов остается?*

— Да. Мы говорим о смене конституции, что автоматически подразумевает досрочные президентские выборы. А по их факту — досрочные парламента-президентские выборы. Никак иначе.

— *Вы продолжаете диалог с властью, а радикалы его отвергают. Значит, вам с ними не по пути?*

— Вы повторяете модную мантру. Об этом говорит и власть. Она говорит, что оппозиция не контролирует Майдан. На самом деле правда в том, что это Майдан контролирует оппозицию. Это надо понять. В жизни всегда кто-то более радикален, кто-то менее. Но есть общие требования, без выполнения которых невозможно урегулирование кризиса. Отставка правительства и отмена диктаторских законов 16 января уже произошли. Но полная амнистия всех участников этих событий не произошла. После этого нужно добиться конституционных изменений. Против этого не выступают и те, кого вы называете радикалами.

— *Но почему оппозиция, выступающая за европейские ценности, не отмежуется от насильственных протестов?*

— Про какие протесты вы говорите? Когда "Беркут" измывает, раздевает человека догола на морозе и обливает водой? А если я в ответ возьму пистолет и застрелю человека, который мне будет такими вещами угрожать? Это не насильственный протест. Это адекватная реакция. Людям угрожают, над ними издеваются. У нас около 40 пропавших без вести. До сих пор находим людей в лесопосадках со связанными руками, замерзшими на морозе.

— *Насилие идет с двух сторон.*

— Нет, не с двух. Мы имели мирный Майдан, потом получили военные акции против собственного народа и встречную реакцию. Покажите мне хоть одного убитого из милиции. А у нас пять убитых и сорок пропавших без вести.

— *А пострадавшие сотрудники правоохранительных органов? Или это выдумки?*

— Нет, не выдумки. Но представьте себя на площади, а вас начинают бить. Уровень сопротивления Майдана сейчас высок. Считаю, что люди имеют на это право.

— *Но Арсений Яценюк говорил на Майдане, что он против насильственных протестов.*

— Уровень возмущения людей сейчас такой, что нам приходится прикладывать огромные усилия, чтобы сдерживать людей, чтобы они не пошли на штурм правительственных зданий, невзирая на огромные потери. Мы пытаемся урегулировать ситуацию мирным путем. Но если понадобится — дадим в зубы.

— *Горячая фаза кризиса миновала?*

— Сделаны хорошие шаги. Диктаторские законы отменены, но диктатор никуда не делся. Это тяжелый процесс. А оппозиция — это только посредник между властью и народом.

<http://www.kommersant.ua/doc/2395190>

Потрібна «національна збірна». Є кандидати?

Алла Дубровик, «День»

Учорашнє засідання Кабінету Міністрів було «сентиментальним». На початку зустрічі тепер уже екс-прем'єр Микола Азаров попросився з членами уряду і подякував за чотири роки «наполегливої роботи над модернізацією економіки» (заслуга спірна, і ми повернемося до її оцінки трохи далі в матеріалі). Потім Микола Янович передав повноваження своєму наступнику — в.о. прем'єр-міністра Сергію Арбузову.

Відповідно до чинного Закону «Про Кабінет Міністрів України» у статусі в.о. Сергій Арбузов може збирати уряд 60 днів (!). Увесь цей час міністри матимуть ті ж повноваження, що і до відставки. А Президент тим часом повинен провести «кастинг» для формування нової збірної уряду. Суспільно-політичне та економічне становище у країні сигналізує про те, що добір має бути надзвичайно відповідальний і серйозний. І хочеться вірити, що, попри скепсис опозиційних політиків та «накручених» протестувальників, в Адміністрації Президента це розуміють. Однак є одне «але»... І саме воно не дає бути на 100% упевненим, що на Банковій зробили правильні висновки із ситуації. І це «але» — закриті засідання уряду, яке Микола Янович Азаров, провів у понеділок. Редакція «Дня», посилаючись на чинне законодавство, звернулась із запитом на Кабінет Міністрів з проханням надати копію протоколу цього засідання з додатками, якщо такі є. На відповідь апарат КМУ має п'ять днів. Тож поки чекаємо. Тим часом депутати ВР України з «опозиційного» табору повідомляють, що «...засіданням уряду України в понеділок було ухвалено рішення про збільшення кількості «Беркуту» з 5 до 30 тисяч. Більше того, були ухвалені рішення, які дозволяють встановити уряду надзвичайний стан без використання парламенту. Комендантська година і заборони на вільне переміщення і так де-факто діють у центрі Києва останні півтора місяця». Зокрема, про це пише на своїй сторінці у соціальній мережі «Фейсбук» Леся Оробець. Звідки у парламентаря інформація, не зазначено. На сайті КМУ відповідних розпоряджень на час виходу матеріалу в номер не було. Останні «поновлення» нормативно-правової бази уряду на веб-сайті датуються 22 січня 2014 року.

Утім, слід відзначити, що результати понеділкового засідання КМУ не є об'єктом дискусії у ЗМІ. А дарма. Диявол, як то кажуть, криється в дрібницях. Можливо, не було б сьогоднішнього вибуху, якби й опозиція, і ЗМІ вчасно реагували на сигнали з Москви, як, наприклад: візит на українські підприємства одіозного віце-прем'єра РФ Дмитра Rogozina...

Тоді не помітили чотирьох російських урядових чартерів, а зараз — активно ділимо посади в новому Кабміні. Опозиція зважає всі «за» і «проти»: торгується, аби «працевлаштуватись», щоб не втратити обличчя... А ЗМІ вправляються — у кого «кращі» джерела в апараті влади.

Пропонуємо розвернути «приціл» на 180 градусів: і ЗМІ, й опозиції, і владі, передусім. Ситуація, в якій сьогодні опинилась Україна, справді дуже критична. Загроз — мільйони, а вихід без втрат (людських, ресурсних, репутаційних) — лише один. Хто знає, де він і як туди дійти, а головне — готовий повести? На якійсь із планірок у часи євромайданів у редакції «Дня», під час мозкового штурму про кризу, вихід з неї та можливих лідерів, Лариса Івшина сказала: «Сьогодні потрібен той лідер, якого доведеться просити». Адже він розуміє, що він повинен взяти на себе зобов'язання вичистити те, що загнивало в країні останніх 20 років. Для нового уряду таких «лідерів» потрібно два десятки...

У Президента, як відомо джерел у владі, на лаві запасних сьогодні — нуль цілих нуль десятих. Опозиція якось самоусувається від вирішення цього питання, посилаючись на «злочинність влади» і небажання змінюватися... Позиція щонайменше безвідповідальна. І абсолютно точно підмітив директор Київської школи економіки Павло Шеремета: «Не ті часи, щоб «грати безпечно» в очікуванні виборів. Потрібно ставити і домагатись виконання своїх умов (наприклад, призначення своїх міністрів, насамперед силових, підписання Асоціації з ЄС тощо). Потрібно брати на себе відповідальність і нав'язувати свою гру. Робити це й у владі, а не лише поза нею. Пресувати по всьому полю. Інакше це й далі робитимуть захарченки і табачники».

Вадим Карасьов, політолог, директор Інституту глобальних стратегій:

— Головною проблемою при формуванні антикризового уряду є не люди, кандидатури, а ідеї та функції. Яка має бути ідейна мотивація нового Кабміну? На мою думку — ідея національної єдності і народної довіри. Національна єдність як уособлення імперативу збереження державності і національної консолідації, а народної довіри як втілення довіри до уряду з боку суспільства, громадськості й народу. З огляду на кризу державності, не досить коаліційного опозиційно-урядового Кабміну чи парламентської довіри, новому урядові має довіряти суспільство загалом, і він вийшов за межі парламентських комбінацій і конфігурацій.

Звідси впливає другий момент. Важливі не люди, а функції. Можна поставити на посаду міністра внутрішніх справ наймиролюбнішого силовика чи голуба-силовика, витіснивши із силових структур яструбів-генералів і беркутів-полковників, але питання про громадський і парламентський контроль над силовими структурами, МВС, усім сектором безпеки залишається. Тому, перш ніж розпочинати гру, комбінувати різні моделі формування уряду, потрібно чітко виписати зрозумілу і прийнятну для всієї країни модель уряду, а не лише для еліт, парламенту. Це перша і головна умова, аби потім, рухаючись у межах цієї методології і технології, вийти на параметри і критерії нового Кабінету Міністрів. Якщо рухатися в цьому концептуальному коридорі, це не обов'язково має бути лише парламентський уряд (який складається із представників парламентських фракцій) чи лише опозиційний. У ньому мають бути зібрані найкращі, найпрофесійніші та найавторитетніші політики й експерти, які можуть забезпечити на рівні парламенту, а головне — виконавчої влади повернення до національної єдності та постійну комунікацію із суспільством, що зможе викликати необхідну народну довіру.

Поки що такий сценарій видається нереалістичним, але в політиці завжди потрібно випереджати поточні умови. У політиці завжди перемагає той, хто працює в жанрі реалістичної утопії. Спочатку це видається утопічним, але через певний час це стає реалістичним.

Рухаючись за зазначеним вектором, можна розглядати ті чи ті кандидатури із громадського чи парламентського середовища, аби створити тимчасовий, перехідний Кабмін.

Зважаючи на драматичні події, що їх переживає Україна, «тимчасовий» стосується не пролонгації виконання обов'язків, а найдраматичнішого часу, який країна має пережити, зберігши єдність і вплив людей на управління державою.

Прізвища — питання для круглих столів, громадських обговорень, це питання рейтингів тощо. В Україні не бракує людей, які цілком можуть претендувати на місце в цьому уряді. Питання в тому, аби ця ідея починала опановувати маси, домінувати на різних перемовинах якщо не як магічний засіб, то хоча б як шанс козиря, який дасть Україні змогу відійти від найгірших сценаріїв та відкриє по-справжньому шлях до виходу, точніше виповзання, з вирви конфліктності й ворожості, в якій опинилася країна. Завдання нового уряду аж ніяк не економічне і не економічно-технічне. Їхня мета навіть не суто політична. Їхнє завдання — державницьке, вони мають зупинити колапс державності, небезпечні процеси дезінтеграції і фрагментації, зникнення тієї України, яку ми знали й любили. Звичайно, це передбачає розв'язання і низки фундаментальних економічних та соціальних завдань. Але головне завдання будь-якого інституту влади — захистити людей і зберегти Україну.

Олексій Кучеренко, экс-губернатор Запорізької області, экс-міністр ЖКХ:

— Мене особисто турбує питання: де Президент буде брати людей для нового уряду. 2001 року мене зняли з посади губернатора за «вільнодумство», і я повернувся в Верховну Раду. І в мене одразу виникло запитання: «Що тут відбувається?» Мені пояснили, що є 450 депутатів, з яких — мінімум 15 прем'єрів, мінімум 50 віце-прем'єрів і 450 міністрів. Причому міністрів, які на запитання «чи хочеш ти бути міністром», одразу скажуть — «так», а потім уже запитуватимуть, головою якого міністерства їм пропонують бути. Це — не нормально.

Перед Президентом — серйозне питання. Особисто я вважаю, що в системі координат чинної влади складно знайти людей, які справді хочуть змінювати країну на краще. Ще складніше мобілізувати нових фахівців. Бо той, хто справді розбирається в питанні, бачить на що йому доведеться піти. Роботи багато, і вона надзвичайно складна.

Найбільшою загрозою сьогодні я вважаю те, що в Кабміні залишаться старі міністри зі старим набором завдань. У підсумку буде лише погіршення економічної та політичної ситуації в країні. На таких умовах Президент ніде не знайде нормальних людей, які погодились би працювати в уряді.

Зараз справді відбуваються торги. І, на превеликий жаль, вони кулуарні. Саме тому «прориву» від нового «кулуарного» уряду я особисто не очікую.

Я із задоволенням став би радником або у розумного Президента, або у розумного прем'єра. Проте наразі я не бачу ні одного, ні іншого. Тому я поки залишатимусь осторонь.

Володимир Лановий, экс-міністр економіки України:

— Перший крок, який необхідно зробити новому уряду — це зменшити і перевести в керований стан державний борг, який підлягає оплаті. Бо це висить над нами як дамоклів меч, і Путін знущається з України, вирішуючи, дати грошей чи ні. І в усіх складається враження — якщо не Росія, то ніхто нас не врятує. Потрібно розробити механізм зняття боргового зашморгу із шиї української економіки і почати його реалізовувати — це перший крок на який має піти новий уряд для того, щоб і економіка, і бюджет, і податки, а отже, люди були спокійними. Це дуже складне питання. Але його можна вирішити і без допомоги Росії. Більше того, його потрібно вирішити, щоб ми більше ніколи не потрапляли в залежність від РФ.

Новий уряд має бути урядом реформаторів. Спеціалістів, яким Майдан довірять здійснювати реформи з відновлення економіки, насамперед тих, які дали б хід малому та середньому бізнесу:

- скасування податкового кодексу;
- зміна умов фінансової державної підтримки бізнесу;
- створення можливості кредитування малого та середнього бізнесу;
- провести процедури зменшення та реструктуризації державного боргу, щоб відновити фінансову рівновагу.

Також потрібно вирішити такі структуротворчі проблеми — відновлення інтеграції з ЄС, відновлення парламентаризму в Україні, впровадження спеціальних механізмів контролю за корупцією — з участю громадськості. Вирішити проблему грошових ринків без прямої емісії грошей. Підготувати нове виборче законодавство, зокрема, змінити механізми участі міліції на виборах — щоб вони дійсно стежили за порядком цієї процедури. Ну і, звичайно, обмежити повноваження Президента. Окремим є питання місцевого самоврядування та децентралізованого бюджету.

Новий уряд має здійснювати нові реформи щодо відновлення майнових прав людей там, де були захоплені майнові права на державних підприємствах незаконним способом, — вирішення цієї проблеми допоможе вирішити державі валютно-боргові питання.

Люди, які повинні бути в новому уряді, це насамперед представники громадянського суспільства, незалежні фахівці, представники експертних груп, а не політтехнологи і політологи. Експертна спільнота — це головне джерело формування нової ефективної влади. А чи буде Президент цим користуватися, — думаю, він навіть не знає про це джерело. Йому головне зараз знайти компроміс з фракціями в парламенті. Інших питань поки у Президента немає. Принаймні так виглядає.

Я готовий працювати лише в уряді реформаторів, які мають повноваження. Посади можуть бути різні. Я не бігаю за посадами, але в будь-якому разі я зможу працювати там, де матиму змогу провести свою лінію. Власне, моя принципова позиція і ставала причиною того, що мене раніше виштовхували з влади.

<http://www.day.kiev.ua/uk/article/ekonomika/potribna-nacionalna-zbirna-ie-kandidati>

Почему Кличко и Яценюк не пришли на Майдан после внеочередной сессии Анастасия Рябоконт, "Комсомольская правда в Украине"

На Майдане Незалежности и Грушевского еще не поняли, какой закон об амнистии приняли полусонные депутаты. Вчитываться в документ в полночь – дело неблагодарное. Поэтому митинговать не стали. Отложили до утра.

Объяснить людям нюансы закона пришел лидер "Свободы" Олег Тягнибок. Он явился сразу же после заседания парламента. А вот лидер "Улара" Виталий Кличко и лидер "Батькивщины" Арсений Яценюк "потерялись по дороге". Где они - на Майдан никто не объяснил. Возможно, собрали Народную Раду для консультаций по принятому закону об амнистии. Там есть что понимать.

Согласно документу, демонстранты должны покинуть захваченные здания за 15 дней. Иначе никаких свобод задержанным. Однако президент на заседании фракции Партии регионов упомянул, что главное – это освобождение Киевской администрации (КГА), а Дом профсоюзов, Украинский дом и Октябрьский дворец может побыть в блокаде.

Подобное сказал после голосования автор закона Юрий Мирошниченко. Мол, речь идет об освобождении административных зданий - КГА и Областные администрации. А о других – нет.

Но это лишь устные заявления и разъяснения.

БОРЬБА ПРОДОЛЖАЕТСЯ

Тягнибок выступал пламенно. Но конкретно не сказал – готов ли он попросить людей освободить КГА.

Он рассказал, что переговоры в парламенте шли весь день. Что оппозиция предлагала свой вариант и что они были уверены, что этот вариант примут, поскольку его поддержат также 50 депутатов из неопозиционных фракций. Законопроект Мирошниченко их не устраивал, поскольку в нем ставится условие: свобода людей в обмен на здания. А ведь люди, по мнению оппозиции, и так должны быть свободны. Их арестовали незаконно.

- Мы настаивали на своих условиях. Но в 11 часов они собрали своих людей. Мы даже знаем, что на чартерных рейсах прилетали в парламент, чтобы принять закон Мирошниченко. Оппозиция не дала ни одного голоса, - резюмировал Тягнибок.

По его словам, борьба продолжается, поскольку условия оппозиции не выполнены.

Выступление Тягнибока закончилось гимном. Это уже традиция. После этого люди пошли по своим делам. Кто охраняет баррикады, кто спать, кто следить за огнем.

Нападения никто не ждет. Усиленных патрулей нет.

СКАЗАНО

- Вместо того, чтобы понизить градус в обществе – наоборот, температура будет повышаться, - прокомментировал Кличко закон об амнистии. Это было в парламенте.

- Наши политические оппоненты выставляют условие, по которому надо закрыть Майдан, и тогда амнистия вступит в силу. Такие условия для людей неприемлемы, - прокомментировал закон об амнистии Яценюк.

<http://kp.ua/daily/300114/435918/>

Володимир Макеєнко: «...Я особисто стану між сторонами»

«День»

Неочікуване призначення регіонала Володимира Макеєнка на посаду голови Київської міської державної адміністрації викликало дискусію серед експертів та політиків. Наприклад, экс-голова КМДА Іван Салій вважає, що Макеєнко не готовий керувати таким великим містом, як Київ. А от народний депутат двох скликань Олександр Сльяхкевич переконаний, що «це одна з небагатьох фігур у владі, яка здатна суттєво знизити рівень протистояння в столиці». Оцінки можуть бути різними, але враховуючи не зовсім типовий імідж як для представника Партії регіонів, призначення Макеєнка, особливо в нинішній ситуації, виглядає більш-менш логічним кроком влади. Отже про плани щодо міста та політичний конфлікт говоримо з новим головою КМДА Володимиром Макеєнком.

- *Пане Володимире, ваше призначення було очікуваним для вас?*

- Ні, це було несподіванкою.

- *Чому погодилися?*

- Я працював у парламенті вже не перший рік: бюджетний, регламентний комітети. Враховуючи ситуацію, у якій зараз опинилася країна, я відчуваю певну відповідальність, як би це високо не звучало, адже я є одним із співавторів Декларації про державний суверенітет України, я голосував за Акт проголошення незалежності нашої країни. Розуміючи, що події, які зараз розгортаються в Києві, демонструють – столиця може стати об'єднуючим для Сходу та Заходу України містом. Оскільки я категоричний прибічник ідеї єдиної України, я вирішив прийняти таку пропозицію Президента.

- *Що вам сказав Президент, призначаючи на посаду? Які завдання поставив?*

- Він сказав: «Місто повинно вами пишатися. Працюйте».

- *Зараз приміщення КМДА зайнято протестувальниками. Як і де збирається працювати?*

- КМДА – це не просто приміщення, це центр оперативного реагування на всі питання, які потрібно вирішувати в Києві. На вулицях відбувається багато подій, до того ж ми маємо холодну зиму. Величезні спальні райони потребують вирішення проблем, які виникають щомиті, – місто живе цілодобово. Вирішення цих питань, в тому числі щодо приміщення, зараз знаходиться у Верховній Раді, де відбуваються історичні голосування. Ми вже зробили перший крок для стабілізації ситуації в країні, а отже і в Києві. Сподіваюся, що це дозволить розблокувати адміністрацію.

Другий крок – ухвалення бюджету столиці. Дуже добре керувати бюджетом у ручному режимі, але це неправильно. Я хочу вирішувати проблеми київської громади разом із нею та

депутатами-мажоритарниками у ВР від міста Києва. Як відомо, це представники опозиції. Я пропонував їм разом піти до КМДА, разом розглянути дохідну й видатну частини бюджету, врахувати побажання їхніх виборців, які дали їм мандат до парламенту. Якщо вони хочуть залишити перший поверх як приймальні народних депутатів – будь ласка, але це потрібно робити офіційно, згідно з чинним законодавством.

- Ви довго працювали у Верховній Раді. Зараз вам запропонували новий спектр роботи з іншими функціями. Ви готові до цього?

- Я готовий, це відповідальне рішення. Я маю досвід керування одним із великих банків. Я вважаю, що головне питання – це бюджет. Він має бути правильним і збалансованим, на користь киян. Мій досвід роботи головою Комітету з питань бюджету – це хороше підкріплення. Мої можливості на всіх рівнях – і в бюджетному комітеті, і в уряді, і в Міністерстві фінансів – я знаю там усіх. Що ж стосується господарських питань, у Києві є керівники районних адміністрацій, заступники тощо. Це професійні люди, вони працювали на своїх посадах не один рік.

До того ж керівник КМДА має й певні політичні функції. У мене заплановано зустрічі з посольствами, представниками міжнародних організацій. Тож я думаю, що впораюся з цією роботою – мій досвід допоможе.

- А які стратегічні плани щодо столиці?

- Зараз потрібно діяти крок за кроком. Спочатку, звісно, стабілізувати ситуацію в країні, що позначиться і на киянах, потім ухвалити бюджет, а після цього – вирішити транспортні проблеми. Днями я проводив нараду з керівниками комунальних підприємств та райадміністрацій, і ми розглядали питання транспортних проблем на Троєщині, які потребують негайного вирішення. Є пропозиції щодо метро, швидкісного трамваю. Але для цього потрібні гроші. Я впевнений, що в комунікації з урядом, Адміністрацією Президента, громадою, політиками я зможу забезпечити належний рівень фінансування київського бюджету.

- Не секрет, що Київ для регіоналів є чужим. Як збираєтеся «повертати» місто, відновлювати довіру?

- Для мене Київ не чужий, хоч я й народився в Умані, а шкільні роки провів у Чернігові. Я живу в столиці з 1987 року. Тут народилося троє моїх дітей, і всі вони кияни. Якщо я покажу результати й кияни це відчують та побачать, мені не соромно буде дивитися їм в очі.

- Уже заручилися підтримкою депутатів Київської міської ради?

- Я веду переговори із представниками політичних сил, які є у Київській раді, й виношу одне питання – бюджет. Я наголосив, що не буду брати хабарі й «відкати». Жоден заступник та чиновник не візьме хабара. Я оголошую Київ містом без корупції. Я розумію, що на це потрібен час, але я зроблю це дуже швидко. Сьогодні поки все впирається у приміщення: база даних, документи, управління департаментами.

- А як бути з виборами в місті, адже відомо, що повноваження мера і Київської ради закінчилися. Яка ваша позиція?

- Вибори потрібно проводити, але їх призначає Верховна Рада. Я виступаю за дотримання Конституції, а вона говорить, що вибори потрібно проводити. Що ж до дати – це окрема історія. Політичні сили звинувачують одна одну, вказуючи на те, хто перший порушив графік. Але рішення за парламентом.

- Цими днями ви ще голосували у Верховній Раді. Коли остаточно перейдете в КМДА?

- Я написав заяву, тепер її має розглянути парламент. Наразі ж у парламенті було складено порядок денний для стабілізації політичної ситуації. Я дуже хотів взяти участь у цьому голосуванні, адже воно історичне, щоб спокійно дивитися людям в очі та коментувати рішення. Питання переходу вирішиться за день-два.

- Як ви бачите подальші конкретні дії по врегулюванню ситуації в Україні?

- Найголовніше, це конституційна реформа, якою пропонується скоротити повноваження Президента. Є пропозиція привести її у відповідність до Конституції 2004 року. Нині обговорюють, як це можна забезпечити через голосування у ВР.

- Кого ви сьогодні бачите в Кабміні? Якою має бути надмета нового уряду?

- Людина повинна мати персональне бажання. Ці слова стосуються не лише уряду, а й посади, яку я буду обіймати. Потрібно любити не лише себе, а й державу та людей, які нам дають владу та можливості. Це мають бути відповідальні люди, які знають, що це той момент, коли держава тебе вчила, люди підтримували, а тепер ти зобов'язаний відпрацювати на них.

Що ж до персон, їх мають сприймати люди, перш за все, політичні сили. Це мають бути професійні технарі. Прізвища назвати не можу.

- Враховуючи вашу нову посаду та її важливість, вас залучають до консультацій чи переговорів щодо кризи?

- Я не приймаю активної участі у переговорних процесах. Тепер я займаюся суто питаннями Києва.

- Ми бачимо, що в нинішньому протистоянні багато насильства – громадських активістів б'ють, переслідують, вивозять за місто, знуцаються, вбивають. Що будете робити?

- Я б хотів, щоб таке більше не повторилося. За часів мого керівництва в Києві такого не буде, я ніколи не допущу. В разі необхідності, я особисто стану між сторонами.

- Ви не вважаєте, що ситуація зайшла дуже далеко. Тому що влада тривалий час просто не чула людей, ігнорувала протести?

- Події, які відбулися в державі, справді потребують глибокого аналізу. Сподіваюся, запропоновані законопроекти про амністію мають поставити крапку. Дуже шкода людей, які загинули, отримали поранення, – з обох боків. Наприклад, у вівторок прийшла інформація, що помер міліціонер. Відомо про померлих на Грушевського. Завдання всіх політиків – ніколи більше цього не допускати.

<http://www.day.kiev.ua/uk/article/podrobici/volodimir-makeienko-ya-osobisto-stanu-mizh-storonami>

Інтернет-ЗМІ

За и против: Битва за стены ОГА, или Кого накормят «Народные Рады»

Новости Украины – From-UA:

О том, что изменит в жизни украинцев захват областных государственных администраций и как оппозиция собирается снабжать захваченные регионы, а также о том, как происходящие события будут влиять на экономическую ситуацию в стране, корреспонденту интернет-издания Новости Украины – From-UA рассказали народный депутат от Партии регионов Владислав Лукьянов и народный депутат от ВО «Батькивщина» Андрей Павловский.

- Андрей Михайлович, начнем с Вас, так как сторонники Объединенной оппозиции непосредственно причастны к захвату областных государственных администраций, по большей части в западных регионах Украины. Каков дальнейший план действий, просветите, пожалуйста.

Андрей Павловский: - Не совсем корректно так говорить — что это сторонники оппозиции. Это уже крик отчаяния людей, которые больше двух месяцев мирно стояли и ждали, что власть наконец-то их услышит и увидит, потому что на Евромайдане собирается по сто тысяч людей и больше.

Но власть игнорировала, не замечала миллионы людей, которые выходили на площади практически всех областных центров, и в результате это привело к радикализации ситуации, и люди уже на свое усмотрение решают этот вопрос. Они все еще наивно надеются, что если они будут действовать такими радикальными методами, то это привлечет внимание власти к этому серьезному системному кризису в Украине и наконец-то со стороны власти будут сделаны адекватные шаги навстречу людям.

До сих пор ни одного такого шага сделано не было. Власть не понимает, что надо своевременно делать адекватные практические шаги. Если бы сразу после 30 ноября, после дикого избиения «Беркутом» студентов (а там практически были дети по 16-17 лет, старшеклассники), власть привлекла к уголовной ответственности тех, кто отдал команду озверевшим исполнителям, это бы успокоило ситуацию и не было бы ничего в такой форме, как это есть сейчас.

Но власть пошла дальше, игнорируя требования и возмущение людей. Потом люди требовали отставки министра Захарченко, под руководством которого это все делается, - власть опять проигнорировала, люди возмутились еще больше, требуя уже отставки правительства Азарова. А сейчас уже стоит вопрос об отставке самого Януковича. То есть градус борьбы растет, и растут требования людей на Евромайдане. И удовлетворить их будет все сложнее. Поэтому если власть не придет в себя, то возможны любые последствия. Все это и приводит к тем действиям, о которых вы спрашиваете. Я вам объяснил, чтобы вы поняли ситуацию, почему, по моему мнению, все так происходит.

- Но люди все-таки надеются на вашу поддержку, на поддержку оппозиции. Она будет?

Андрей Павловский: - Мы относимся к этим людям, как к тем, кто просто вынужден действовать такими отчаянными методами. С другой стороны, парламентская оппозиция всегда призывала к мирному протесту. Не надо прибегать к таким крайним методам. Я считаю, что это уже лишнее. Ну, что оно изменит в нынешнем позиционировании? Министерство юстиции даже не главное, потому что Лукаш сидит в другом месте. Ну что дает это помещение? У простых людей есть такое наивное восприятие, что захватил администрацию, захватил помещение — и власть поменялась. Ну, это же совсем не так!

Можно захватить помещение, но власть же — это совсем другая, более сложная система. Это просто проявление народного гнева, спонтанного, хаотичного. Поверьте, никто к этому не призывал и не организовывал. Оппозиционные силы ни официально, ни неофициально не призывали людей после проведения народных вече в областях занимать областные администрации или райсоветы. Люди уже просто не выдерживают, люди уже просто на грани.

- Владислав Валентинович, а что Вы думаете по поводу захвата областных государственных администраций? Почему власть не реагирует на это?

Владислав Лукьянов: - Власть надеется, что здравый смысл все-таки восторжествует и митингующие поймут, что все, что они делают, это к хорошему не ведет. Параллельно с этим мы ведем переговоры с международным сообществом и обсуждаем сложившуюся ситуацию с представителями ЕС. Дальше уже складывается ситуация, которая в той или иной мере формирует позицию сторон на переговорах.

У нас создается впечатление, что представители оппозиции не отдают до конца себе отчет, что, занимаясь эскалацией противостояния, они уже либо не полностью контролируют ситуацию, либо вообще ее не контролируют. И осознание этого факта и понимание, управляемая или неуправляемая ситуация, будет той точкой, когда нужно будет принимать решение: либо примирение и нахождение выхода из ситуации, либо власть обязана для обеспечения безопасности государства, для обеспечения теплоснабжения, энергоснабжения, обеспечения безопасности объектов АЭС принимать те меры, от которых она пытается уйти.

- Как сам факт блокады может сказаться на развитии регионов?

Владислав Лукьянов: - Обладминистрации координируют ряд служб и ведомств. Они контролируют и обеспечивают работу скорой помощи, МЧС, противопожарной безопасности, обеспечивают противокриминогенную обстановку, а также энерго- и теплоснабжение. Если разрушить эти системы коммуникаций, то люди могут оказаться в 20-градусные морозы в незащищенной ситуации. То есть может оказаться так, что отключится электричество, тепло, а реагировать на это будет некому.

Безусловно, это угроза жизнеобеспечению целых регионов. И здесь у власти большого выбора нет — она обязана будет восстанавливать системы жизнеобеспечения. Было предложение оппозиции — возьмите руководство правительством на себя и работайте, если вы

берете такую ответственность на себя. Но на данный момент пока окончательной позиции со стороны наших партнеров по переговорам не сформировано.

- КГГА захвачена уже больше месяца. Как это повлияло на жизнедеятельность в столице?

Владислав Лукьянов: - Дело в том, что в Киеве кроме КГГА есть с десяток райадминистраций, есть помещения ведомств, районные советы, и есть возможность использовать те помещения, которые обеспечивают функции столицы, для решения текущих вопросов. На самом деле говорить, что часть Киева захвачена и ничего страшного не происходит — нельзя. А так думают многие.

Можете поговорить с представителями мало-мальски серьезного бизнеса, организаций, и вы увидите, что они несут достаточно большие убытки. Те, кто не несет убытки, пока что на все это смотрит со стороны. Но учитывая то, что экономика — это как сообщающиеся сосуды — если в одном уровне понизился, то он понижается и в целом в системе, то мы можем столкнуться с такой ситуацией.

Мы видим, что немного изменился курс доллара на межбанке, это тоже оценка политических рисков рынка. Следующий вопрос — это вопрос стабильности цен. И если эти процессы не останутся, то дальше пойдет разбалансировка экономики, спроса и предложения и стабилизация ситуации на новом уровне цен. При том, что увеличить заработные платы одним росчерком пера не удастся, а одним невидимым движением невидимой руки (с которой еще Адам Смит разговаривал) цены стабилизируются на более высоком уровне. Это будет той ценой, которую все потребители, все украинское общество заплатит за политические риски. Не будет ситуация восстанавливаться — уровень разбалансировки будет увеличиваться.

- Захватывая здания, протестующие ищут какие-то компрометирующие власть документы. Как думаете, найдут?

Владислав Лукьянов: - Ну, чушь собачья! Какие документы, компрометирующие власть? Ну что в этих министерствах можно найти? В Министерстве энергетики есть технологический центр, который управляет энергосистемой. В МЧС можно найти центр по реагированию на чрезвычайные ситуации. Ну, если все это разрушить, то если где-то что-то произойдет, то никто не среагирует и не придет на помощь. Вот это то, к чему все идет.

На самом деле люди просто не понимают, что они делают. И самое страшное, что у них нет программы действий и нет программы выхода. А заявления на вопрос, какая ваша программа действий — «мы ломаем, мы вставляем власти палки в колеса» — это же не власти, это государству вы вставляете палки в колеса, простым гражданам: к кому-то не придет скорая помощь, и тогда появятся непредвиденные трагические события, которые приведут к последствиям, которые исправить невозможно. К сожалению, тех людей, которых потеряли, вернуть невозможно. Весь этот ура-патриотизм наносит ущерб в целом стране. И самое обидное, что те же самые, кто сегодня палит покрышки и кидает бутылки с зажигательной смесью, они же, в конце концов, делают и самим себе, и всем остальным только хуже.

- Оппозиция сказала, что она готова взять на себя ответственность за происходящее в центре столицы и в регионах, в частности западных. Как думаете, возьмет?

Владислав Лукьянов: - Судя по их действиям, они на словах готовы, а когда им предложили должность премьер-министра, пусть он управляет экономикой, ситуацией в стране, то мы видим, что они на словах говорят одно, а на деле пока не решились на это. При том, что мы понимаем, что в такой огромный социально-экономический механизм государства, в отличие от них, мы палки вставлять в колеса не будем. Мы будем поддерживать голосованием, будем поддерживать решения, которые они хотят принять.

- Андрей Михайлович, что Вы можете сказать в защиту оппозиции? Больше всего интересует вопрос о том, повлияет ли захват областных государственных администраций на жизнедеятельность регионов, где ОГА захвачены? Вы как человек с опытом, можете спрогнозировать дальнейшее развитие ситуации?

Андрей Павловский: - Никак не повлияет. Может быть, уровень коррупции в стране снизится, уменьшатся суммы взяток перепуганным чиновникам. А жизнь от этого не

изменится. Предприятия как работали, так и будут работать, торговые заведения как работали, так и будут работать. Просто, может быть, будет меньше административного давления в отдельных областях, где сейчас частично парализованы областные администрации. А вообще это будет прямое управление народа, что предусматривается статьей Конституции. Это настоящее народное самоуправление.

Я вам приведу интересный пример. Если сравнивать с 2004 годом, то когда был полностью заблокирован Кабмин (помните, там один Толстоухов сидел), когда не работала АП, поскольку туда не мог пройти ни один работник, когда практически не работала ВР — высшие государственные органы, на протяжении двух месяцев — разве жизнь обычных людей как-то поменялась в государстве? Люди как ходили на работу, так и ходили, все системы функционировали. Киевской милиции на протяжении двух месяцев Оранжевой революции вообще не было видно (может быть, они в гражданское переоделись), но в то же время, если посмотреть отчеты МВД за тот период, преступность в Киеве уменьшилась вдвое. Как объяснить такой парадокс: милиции нет, а преступность уменьшилась?

Так и сейчас, я думаю, что на жизни простых граждан это никак не скажется, а вот уровень коррупции и бюрократии будет меньше. Нам надо, наверно, перейти на более демократическую форму, и если мы говорим о смене Конституции, то надо местным общинам давать больше полномочий, самоуправления, чтобы люди избирались в представительские органы, районные советы, чтобы они создавали свои исполнительные комитеты и на своих заседаниях назначали местных жителей, которые знают проблемы по своему региону, и тогда бы они хорошо занимались хозяйственными делами на местах. А не присылали бы их из Киева или из Донецка, Макеевки или еще откуда-то. Возможно, это единственный путь, который бы позволил нам и местные особенности учитывать, и менталитет людей, который все-таки на западе и на востоке отличается. Вот это был бы более демократический подход, возможно, это в Украине и успокоило бы ситуацию.

- То есть Вы считаете, что обладминистрации в нынешнем виде и состоянии вполне могут функционировать?

Андрей Павловский: - Я вообще считаю, что это рудименты в государственной системе управления. Есть у нас органы местного самоуправления — представительство местной общины — это советы, которые избираются самими людьми, которые имеют право, если им люди доверили, выбирать исполнительный орган, который и будет вести местное хозяйство, на местах решать текущие проблемы местной политики и т. д. Надо больше дать самостоятельности регионам. Это решит и проблемы, которые у нас уже более 20 лет не решаются — противоречия между разными регионами, разным видением и т. д.

- А не боитесь, что после смены власти тоже последуют захваты администраций уже вашими оппонентами?

Андрей Павловский: - Как писали классики, нормальная власть заботится о повышении соцстандартов жизни людей, ненормальная заботится о том, чтобы удержать власть и дальше. У нас последний вариант. Представители власти думают о дальнейшем обогащении, как дальше удержаться при этом корыте, поэтому они совсем забыли о людях.

Это и есть главной причиной сегодняшнего обострения — критическая социальная несправедливость, ужасающий разрыв между самыми богатыми и самыми бедными — вот и это и подстегивает массовость протестов. Не евроинтеграция, а именно кричащая социальная несправедливость.

А евроинтеграция уже просто послужила толчком, потому что она давала мечту миллионам людей, и власть, кстати, постаралась в этом, пропагандируя, что «мы уже якобы встали на тот путь евроинтеграции и как нам там хорошо будет жить» — а потом резко развернулась. И это сработало как вспышка для протестов.

На самом деле глубинная причина этих протестов — это несправедливость в обществе. А власть этого не понимает, поэтому и дальше будет обострять ситуацию в обществе. Надо сломать порочную государственную систему распределения доходов, богатств страны, когда у нас кучка людей с богатым уголовным прошлым контролирует 80 % экономики, а всем

остальным остаются только крохи. Должны быть законы про налоги на богатство, на роскошь, чтобы было как в других европейских странах, как в США, чтобы люди видели, что хотя бы формально, по закону, государство стремится к более справедливой системе.

При этой показушной роскоши, как пишет наш Госкомстат, практически половина населения тратит более 60 % своих доходов на питание и на коммунальные услуги, то есть человеку для того, чтобы удовлетворить свои духовные потребности, остаются копейки. Очевидно, что это приводит к протестным настроениям в обществе. Причина всех бед, всех обострений, которые сейчас происходят, я считаю, именно в этом. Просто так получилось, что эти протесты наложились на европейскую тематику, а оно бы все равно взорвалось, даже и по другому поводу. Когда такая напряженная атмосфера, даже какая-то незначительная ситуация может привести к такому обострению.

- Есть уже у оппозиции видение, где взять деньги на содержание регионов, где захвачены ОГА?

Андрей Павловский: - Я уже говорил о более справедливой системе построения нашего общества и государственного управления. Во-первых, надо создать такие условия для наших предпринимателей и законодательно их урегулировать, чтобы даже тем же олигархам было выгодно оставлять деньги здесь, в Украине, и вкладывать в свое производство здесь, а не вывозить в офшоры. Не прятать за границей миллиарды долларов, потому что, по официальным данным Нацбанка, за последние два года более 53 млрд. долл. было вывезено из Украины и спрятано в офшорах, это практически сопоставимо с государственным бюджетом Украины.

А мы постоянно выпрашиваем по 15 млрд. долл. то у МВФ, то у Путина, делаем это на унижительных условиях, теряя остатки государственной независимости. А вот собрал бы еще в начале своего президентства Янукович всех олигархов, которые его поддерживали, и сказал бы: «Власть наша — крупного капитала, я вам даю гарантии, но при условии, что вы возвращаете все деньги назад в Украину и вкладываете в свой собственный бизнес и создаете новые рабочие места». Тогда люди могли бы и простить, что фактически эти предприятия были захвачены и за копейки приватизированы. Тогда бы люди видели, что они, кроме удовлетворения своих потребностей, оставляют что-то и людям, создают новые рабочие места, дают работу молодежи — это бы был такой общественный консенсус. Люди бы закрывали глаза на их криминальное прошлое, на то, что они незаконно прибрали к рукам бывшую государственную собственность, с учетом того, что есть перспективы для молодежи.

Но этого нет. В том-то и дело, что миллионы молодых людей заканчивают школы, вузы и не могут найти работу. Какая у них перспектива? Идти куда-то работать за тысячу гривен? Вот это все и приводит к такому возмущению. Поэтому и не удивительно. Вы обратите внимание, какой социальный состав на Евромайдане, когда происходят обострения, — это же все молодые люди до 30 лет. Если раньше на Майдан выходили, как правило, люди пенсионного возраста, то сейчас одна молодежь, которая не видит для себя перспективы, не видит для себя будущего в этой стране. Это и приводит к обострению.

Поэтому оппозиции надо в первую очередь стимулировать, во-первых, собственное национальное производство, а во-вторых, создать такие условия для бизнеса, в том числе и крупного, чтобы ему не выгодно было вывозить капитал из Украины, а было бы выгоднее вкладывать здесь. Надо снизить налоговую нагрузку на Фонд заработной платы. У нас она более 40 %, а в соседней Польше — 20 %. Эта излишняя нагрузка и приводит к зарплатам в т. н. конвертах, а конверты — это неоплата социальных взносов в социальные фонды, в Пенсионный фонд, который имеет в бюджете колоссальную дыру в 87 млрд. грн. Это прямая дотация из госбюджета в ПФ, потому что этих денег не хватает для того, чтобы выплачивать пенсии.

Все это надо менять, и систему надо менять коренным образом, а не латать дырочки и не накапливать долги, которые потом придется неизвестно каким образом отдавать будущим поколениям. Надо ломать старую и неэффективную систему и на ее месте строить современную, эффективную, и систему экономичную, и систему государственного управления.

<http://www.from-ua.com/politics/2bf6433828935.html>

Сергій Міщенко: «Регіоналам треба заблокувати Раду, доки опозиція не сформує уряд»

Главком

Народний депутат Сергій Міщенко до політики прийшов з прокуратури. Змінивши одна за однією посади прокурора Київської області, заступника прокурора Києва та старшого помічника генпрокурора Геннадія Васильєва, Міщенко став радником Юлії Тимошенко з правових питань.

Разом з «Батьківщиною» Міщенко двічі обирався до парламенту, але на виборах 2012 року потрапив у непрохідну частину партійного списку. Ображений Міщенко залишив фракцію і пішов балотуватися самостійно на мажоритарний округ в Київській обл., де і переміг.

В інтерв'ю «Главкому» позафракційний Міщенко розповів про перебіг переговорів між владою і опозицією, а також про своє бачення виходу з політичної кризи. Міщенко каже, що на місці регіоналів він би заблокував парламент на 30 днів, щоб президент мав право його розпустити. Це, з точки зору влади, і справді може бути слушною думкою: опозиційні депутати змушені будуть обирати між революцією і боротьбою за депутатський мандат. Більш того вони можуть втратити недоторканість, адже вибори пройдуть за тим виборчим законодавством і з тією ЦВК, які на руку цій владі.

Переговори між владою і опозицією проходять складно. Які пакети вимог висувають сторони, де межа обопільних поступок?

Опозиція наполягає на тому, щоб не було жодних умов звільнення людей, а партія влади хоче, щоб були виконані умови – амністія діє тільки тоді, коли будуть звільнені всі адміністративні приміщення. Тобто – немає довіри до того, що цей закон буде виконуватися.

Друге питання – це 365 стаття Кримінального кодексу, звільнення міліції від відповідальності за побиття журналістів.

Які настрої панують серед позафракційних депутатів?

Зараз більшість позафракційних не буде приймати закони всліпу, як то кажуть, «по беспределу», як це було 16 січня. Все-таки кожен відчуває свою відповідальність, хоче мати можливість поїхати на свій округ і вільно людям у очі дивитися. Тому будуть голосувати за таке рішення, яке буде сприйняте в першу чергу людьми, які стоять на Майдані. Я вважаю, що закон про амністію не повинен потребувати якихось попередніх умов.

Чи правда, що влада категорично відмовляється обговорювати питання покарання міліціонерів, винних у перевищенні повноважень, в тому числі і щодо журналістів?

Це так.

Але чи є розуміння того, що без цього Майдан не прийме результатів перемовин?

Так.

Який вихід з цього глухого кута?

Немає виходу. Якщо на цьому наполягати – то немає виходу. Тут не можна задовольнити всіх. Але ніколи у нас не лупили так журналістів, як зараз. І якщо представники преси скажуть: ми пробачаємо, заради миру в державі, оцих міліціонерів... Але чи хтось у побитих журналістів про це спитав? І може бути так, що не всі журналісти погодяться, щоб хтось озвучив їх думку.

В цій ситуації, все те, що не вдається узгодити – треба прибрати за дужки, а узгоджені питання – треба приймати. Тобто розділити цей закон на дві частини. Спочатку одне, а потім дискусія по ст. 365.

На якій стадії перебувають переговори щодо конституційних змін?

З цього питання навіть в опозиції думка неоднозначна. Одні кажуть, що потрібно повернутися до Конституції 2004 року, інші не хочуть. У владі говорять, що треба нову Конституцію зробити, щось середнє між Конституціями 1996-го і 2004 років.

Єдиної думки немає, і в такому випадку потрібно створити конституційну комісію – а це передбачено Регламентом, це необхідно, коли доопрацьовується Конституція. До комісії

повинні увійти представники всіх політичних сил, і вона повинна узгоджувати свою позицію з суспільством – а не як зараз, коли журналісти не знають, що там відбувається і як перемовини йдуть. Аналогічно, потрібно запрошувати до обговорення громадських активістів і журналістів, які повинні впливати на процес формування нової Конституції, тому що людям жити за нею. Бо якщо в процесі переговорів буде написана Конституція, яка не задовольнить Майдан чи більшість людей – то нащо така Конституція взагалі?

Вчора Рада скасувала пакет законів від 16 січня, але частину з них потім ухвалила повторно. Серед них – закон про скасування імпортного ПДВ на газ. В чіх інтересах це було зроблено?

В інтересах імпортерів газу (найбільшим приватним імпортером газу є компанія OstChem Дмитра Фірташа – «Главком»).

Чому опозиція підтримала таке рішення?

Я думаю, що це питання до опозиції. Я не голосував за ці законопроекти особисто. Але близько трьох десятків голосів за них опозиція дала. Це домовленості, щоб можна було далі продовжувати політичний процес. В цьому випадку опозиція постраждала. Вона показала, що готова страждати, наражаючись на критику від журналістів і свого народу, тим більше на Заході України. А були ж ще прийняті комуністичні два закони. Зрозуміло, це зразу мінус для опозиції на Заході. Вони були готові на це, тому і влада повинна чимось пожертвувати для того, щоб зараз мир і злагода були в країні. Такою позицією опозиція перша показує свою готовність до діалогу. Тепер повинна бути відповідь влади, яка теж мусить чимось поступитися.

Чи можна вважати поступкою відставку Миколи Азарова?

Це, дійсно, знизило градус напруги. Але не до кінця. Поступка в чому? Поміняли шило на мило, що називається. Всі міністри на місці, перший віце-прем'єр на місці, виконує обов'язки прем'єра. І ще не відомо, що гірше, а що краще. Можливо, чиясь мрія завдяки Майдану і здійснилася, можливо, хтось став ближче до якоїсь вищої посади. Приставка «в.о.» - це те ж саме, що і прем'єр-міністр.

Питання в тому, чи буде уряд переформатований в коаліційний, чи це буде чисто опозиційний уряд, і під яку Конституцію та правила гри він буде сформований. Але в тому чи іншому випадку я можу сказати одне: це буде зрада народу, це посади, отримані на смертях людей.

Якщо змінити Конституцію, повернувшись до парламентсько-президентської республіки для створення більшості в парламенті під нову Конституцію – тоді це питання має право на існування. Зараз такий крок буде сприйнятий як зрада.

Позафракційні депутати залучені до процесу переговорів? Чи надходили вам пропозиції про місця в новому уряді?

Ні. Жодних посад, тому що немає на сьогоднішній день бачення того, що цей уряд взагалі буде сформований. По-перше, немає чіткої домовленості стосовно змін до Конституції в частині повернення до парламентсько-президентської республіки. По-друге, немає кандидата на посаду прем'єр-міністра. Тому зараз процес формування уряду взагалі не обговорюється. Питання лише в тому, чи буде новий уряд взагалі сформований, чи старий залишиться «в.о.». Але «в.о.» можна бути хоч до президентських виборів – що зміниться?

В старій Конституції була норма, що якщо протягом 30 днів не вдалося сформувати уряд – то парламент іде у відставку. В діючій Конституції Рада йде у відставку тільки якщо за 30 днів не розпочинає свою роботу.

І я б на місці регіоналів заблокував роботу Верховної Ради до тих пір, доки опозиція не сформує уряд. Протягом 30 діб парламент заблокований, президент розпускає парламент і всі йдуть у поля. І що після цього? Правильно, Майдан сам розходиться.

Ви вважаєте такий сценарій вірогідним?

Дуже вірогідним. Я його бачу.

А чи, скажімо, депутати від влади підуть на це?

Звичайно. Вони на чотирьох округах з п'яти показали, що можуть все зробити, щоб їх представники виграли.

Але ж це додаткові витрати для них...

Повірте, це у опозиції грошей немає, а у влади – є.

<http://glavcom.ua/articles/17144.html>

Блоги

Анатолій Гриценко: «Поступки Януковича. Як це виглядає з Донбасу»

glavkom

Опозицію в Раді згвалтували, Трійця злила Майдан, Янукович усіх перегравав і домігся свого... Інтернет переповнений такими оцінками. Частково вони справедливі. Але лише частково.

Подивімося на ситуацію очима термоядерного електорату Януковича. Якому Майдан подавали як купку екстремалів-фашистів. Яких усією силою держави - беркутами, грифонами, кобрами, альфами, штурмовиками-десантниками - Янукович мав би закатати в асфальт. За жодних умов не виконувати жодної з вимог отих майданутих западенців. За якими НАТОвські снайпери, гроші Держдепу США, купа грантоїдів-агентів впливу в наколотих валянках...

І яку ж перемогу Януковича вони сьогодні побачили з Донбасу?

1) Майдан змусив Януковича відправити у відставку не просто голову Уряду - голову своєї власної Партії Регіонів!

2) Майдан змусив Януковича скасувати "закони про диктатуру", що дозволяли йому тримати у стійлі всіх непокірних, напевно гарантуючи перемогу-2015;

3) Майдан похитнув єдність власної фракції Януковича, регіонали почали відкрито виходити з-під його контролю;

4) Аби зцементувати фракцію на одне-єдине голосування, Януковичу знадобилося усе кинути й особисто примчатися до Ради, дзвінки Єфремову чи Рибаку вже більше не спрацьовують;

5) Аби його власні партійці-депутати проголосували один-єдиний закон, Януковичу довелося їх залякувати, піднімаючись до ноти сі четвертої октави - погрозами розпуску парламенту, прийняттям нової Конституції, достроковими виборами і Ради, і президента... Такі погрози озвучувати двічі - навіть не смішно, а іншими депутатів не залякати, тож увесь арсенал Януковичем вичерпано, в один вечір;

6) Аби тепер провести через таку Раду свого кандидата у прем'єри, Януковичу доведеться поділитися доступом до бюджету з олігархами-власниками фракцій і депутатських груп - віддати їм те, що планувала одноосібно забрати Сім'я;

7) В очах Путіна, на якого Янукович сперся, відвернувшись від Європи, він тепер виглядає слабким і нерішучим...

Те, що сталося, перемогою опозиції назвати не можна. Але й все, що б не робив Янукович надалі - це буде лише сила слабкості...

<http://glavcom.ua/articles/17154.html>

Андрій Шевченко: «Закон про псевдо-амністію: Піррова перемога Януковича»

pravda.com.ua

У 279 році до нашої ери під Аускулумом цар Пірр у виснажливій битві розбив ворожу римську армію. Здобив це ціною таких втрат, що у відповідь на привітання пророче мусив сказати: "Ще одна така перемога і я залишуся без війська".

Це ніби точно про вчорашнє псевдо-голосування за псевдо-закон про псевдо-амністію.

Інформаційне управління Апарату Верховної Ради України

Янукович намагався вирішити вчора 3 завдання:

1. Відновити контроль над своєю фракцією.
2. Почати добровільне звільнення адміністративних приміщень.
3. Виглядати добре в очах Заходу.

По-моєму, у нього погано вийшло з усіма трьома, правда?...

А наш Майдан після цього дня став сильнішим.

Ми побачили їхню розгубленість.

Побачили, що на їхньому боці у людей теж прокидається здоровий глузд та інстинкт самозбереження.

І найголовніше: ми ще раз побачили, проти чого ми стоїмо на Майдані.

І ще раз нагадали, за що.

Ми хочемо справедливості.

Хочемо, щоб влада не брала людей у заручники.

Хочемо, щоб був справедливий суд і щоб за ґратами були лише злочинці.

Хочемо, щоб влада чула громадян і не ламала опонентів через коліно.

Щоб закони (включно з Регламентом ВР) дотримувалися.

Щоб політикою керувала правда, а не обман.

Щоб парламент кожним своїм рішенням діяв в інтересах людей.

Нічого з цього вчора в Раді ми не побачили!

Тому ми лиш зміцніли у вірі, що стоїмо за правильні речі.

І переможемо!

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/shevchenko/52e9dad96a139/>

Олександр Доній: «Чому я голосував проти антимайданівського закону Мірошніченка»

корреспондент.net

Закон Мірошніченка спрямований не на захист учасників акцій протесту, а на вбивство Майдану

Закон Мірошніченка,(псевдо-амністія)-антимайданівський.

Я його читав,тому можу це стверджувати.

До речі, не певен, що його читали регіонали та сателіти(232), бо на реєстрації його не роздавали.

Багато хто з регіоналів був готовий проголосувати за один з двох опозиційних законопроектів(найкраще був виписаний у Дерев'янка(позафракційний), але можна було голосувати і за законопроект Ємця(Батьківщина)).

Та тут приїхав Янукович.

В такій істеричі його раніше ніхто не бачив.

Він по кілька разів викликав до себе депутатів,то проводив фракцію регіоналів, то намагався тиснути на позафракційних.

Істерика засвідчила ,що влада витікає з рук.

Витікає, та ще не витікла.

Тому йому вдалося таки натиснути на необхідну кількість депутатів(хоч і на межі).

І антимайданівський законопроект був прийнятий.

Чому антимайданівський, Ви запитаєте, адже він містить норми про буцімто "закриття кримінальних справ".

Бо для закриття кримінальних справ проти учасників акцій протесту, цей закон передбачає спочатку вбити Майдан.

Закриття кримінальних справ проти учасників акцій протесту відбудеться лише відмашки Генпрокурора, який повинен пересвідчитися у "звільненні всіх зайнятих у місті Києві та інших населених пунктах України під час акцій протесту будівель.." "розблокування транспортних комунікацій на вулиці Грушевського..", "розблокування інших вулиць..."(стаття 9).

Цей закон спрямований на вбивство Майдану.

P.S. Опозиційні депутати з усіх трьох фракцій та переважна більшість позафракційних не голосували за цей закон Мірошніченка.

ПРОТИ цього закону наважилися голосувати 11 депутатів, і я серед них: Ар'єв, Бригинець, Вознюк, Гриценко, Соколов, Павловський, Терехін, Яворівський, Дерев'яно, Доній, Порошенко

<http://blogs.korrespondent.net/celebrities/blog/olesdoniy/a131430>

Телебачення і радіомовлення

Сегодня нардепы собрались на внеочередную сессию

Интер, Подробности

Сегодня основные события происходили под куполом Верховной рады. Там депутаты собрались на внеочередную сессию, чтобы принять закон об амнистии для участников акций протеста. Весь день прошел в переговорах. Но депутаты решили не расходиться, пока не найдут компромисс.

В парламенте работает Ирина Баглай. У нее узнаем последние новости.

Ирина, как продвигается обсуждение ?

Спасибо, Ирина Баглай из Верховной рады.

Сегодня Верховная рада обсуждала "закон об амнистии"

При подготовке проекта "закона об амнистии", главный спор возник вокруг одного вопроса. Когда задержанных протестующих выпустят из-под стражи? Немедленно, или после того, как будут освобождены захваченные здания и улицы. Вся хроника парламентских событий - в сюжете Валентины Левицкой.

Валентина ЛЕВИЦКАЯ, корреспондент: Переговоры продолжаются: эти слова сегодня весь день звучали в парламенте. Договориться, на каких условиях освобождать от уголовной ответственности участников акций протеста - не получилось ни вчера вечером, ни сегодня утром, до начала заседания Рады. Регионалы хотят, чтоб в законе были определены сроки, когда протестующие должны освободить захваченные административные здания и разблокировать улицы. И только в этом случае - амнистия. Оппозиция требует моментальной амнистии без временных обязательств по освобождению зданий и улиц.

Владимир ОЛИЙНИК, народный депутат Украины, фракция Партии регионов: Мы говорили - давайте домовимось: 15-20 днів - скільки потрібно, і може бути схема поетапного, щоб була довіра. От наприклад: одне приміщення звільнили - амністія є, друге звільнили - амністія є, тоді буде взаємна довіра.

Арсений ЯЦЕНЮК, народный депутат Украины, лидер фракции "Батьківщина": Наши политичні опоненти виставляють умову, за якою треба закрити Майдан, і тоді амністія стане чинною. Такі умови для людей не є прийнятними. І тому зараз іде дискусія - як же знайти правильне рішення у цьому питанні.

Валентина ЛЕВИЦКАЯ, корреспондент: Кроме амнистии, лидеры фракций обсуждали, как побыстрее изменить Конституцию и превратить Украину из президентской республики в парламентско-президентскую. То, что это необходимо - уже согласились все фракции.

Юрий МИРОШНИЧЕНКО, народный депутат Украины, фракция Партии регионов: Ше одне питання, яке ставилося опозицією і було позитивно сприйнято більшістю - створення ТСК щодо підготовки змін до конституції. Зараз обговорюється така форма, у якій буде працювати ця група.

Арсений ЯЦЕНЮК, народный депутат Украины, лидер фракции "Батьківщина": Терміни внесення змін до конституції: ми вважаємо, що ці терміни повинні бути найкоротші. Наші політичні опоненти наполягають, що на це треба рік. Якщо є згода сторін, то ми можемо у вересні поточного року остаточно затвердити нову редакцію української конституції.

Олег ТЯГНИБОК, народный депутат Украины, лидер фракции "Свобода": Для "Свободи" є неприйнятно сама конституція четвертого року, але виходячи з цієї ситуації і потреб виходу з політичної кризи, ми будемо підтримувати і ми будемо голосувати для того, щоб можна було б задовольнити вимоги Майдану.

Валентина ЛЕВИЦКАЯ, корреспондент: Свою помощь в разрешении кризиса предложил первый президент Леонид Кравчук. Вместе с Леонидом Кучмой они снова пришли на заседание парламента. Всем фракциям - совместно разработать пошаговый план выхода из кризиса, рассказать о нем людям и главное: поверить друг другу.

Леонид КРАВЧУК, Президент Украины (1991-1994): Спробуйте довіряти один одному. Якщо парламентська більшість буде ставити опозицію на коліна, не слухати, не приймати. Бо ми можемо це - нічого не вийде. Але якщо опозиція буде ставити ультиматими - також нічого не вийде. Я пропоную. як людина яка стояла на зорі незалежності, щоб не брати іноземців. Ми з Леонідом Даниловичем виступаємо гарантами, виходимо перед народом і кажемо - от домовились опозиція і президент або влада. І кажемо - домовились, і ці домовлення виконуємо. Хто не виконує - народ буде знати.

Валентина ЛЕВИЦКАЯ, корреспондент: Выступление Кравчука настолько тронуло депутатов, что весь зал встал и долго аплодировал первому президенту.

В 16.20 спикер Рыбак объявил: компромисс найден и по закону об амнистии и о механизме изменений в Конституцию. Депутатам раздали законопроекты и объявили очередной перерыв - чтобы все смогли ознакомиться. Но оппозиция тут же заявила: на такую редакцию закона об амнистии - не согласна.

Николай ТОМЕНКО, народный депутат Украины, фракция "Батьківщина": На даний момент у нас, у фракції "Батьківщина", немає готовності голосувати за законопроект, який передбачає фактично звільнення адмінбудівель, КМДА і вулиці Грушевського. Поки що я не бачу настроїв фракції піти на такий компроміс, зараз будемо приймати рішення.

Валентина ЛЕВИЦКАЯ, корреспондент: После перерыва - обстановка накалилась.

Депутаты потребовали продлить заседание, чтобы уже сегодня принять закон об амнистии: к вечеру появилось уже три варианта документа. И готов проект решения о создании конституционной комиссии. И снова - перерыв для консультаций. Парламентский день выдался длинным.

Кэтрин Эштон провела ряд встреч в украинской столице

Главный дипломат Европы Кэтрин Эштон провела сегодня в Киеве ряд встреч. Поговорила с президентом Виктором Януковичем, встретила с оппозицией, общественными деятелями. И убедилась: все они готовы к серьезному диалогу. Украинский вопрос - номер один в повестке дня Евросоюза. Решить проблемы можно лишь мирным путем и без постороннего вмешательства. Кэтрин Эштон приветствует начатую политическую дискуссию.

Кэтрин ЭШТОН, верховный представитель ЕС по иностранным делам и политике безопасности:

- Диалог должен быть искренним. И очень важно, чтобы в нем принимали участие все стороны конфликта. Мы надеемся, что закон об амнистии будет принят. Затем - конституционная реформа, которая очень важна. В долгосрочной перспективе должны состояться свободные и честные выборы.

У парламенті зареєстрували проект постанови про створення тимчасової слідчої комісії для підготовки змін до Конституції

УТ-1, Підсумки дня

А щодо внесення змін до Конституції - у парламенті зареєстрували проект постанови про створення тимчасової слідчої комісії для підготовки та узгодження законопроекту стосовно повернення до парламентсько-президентської форми правління. Автор документа - депутат від Партії регіонів Валерій Писаренко. Передбачається, що комісію створять до 1-го березня і вона півроку працюватиме над підготовкою змін до Основного закону. Комісію має очолити депутат від "Батьківщини" Руслан Князевич.

У парламенті зареєстрували проект постанови про створення тимчасової слідчої комісії для підготовки змін до Конституції

Щодо внесення змін до Конституції. У парламенті зареєстрували проект постанови про створення тимчасової слідчої комісії для підготовки та узгодження законопроекту стосовно повернення до парламентсько-президентської форми правління. Автор документа - депутат від Партії регіонів Валерій Писаренко. Передбачається, що комісію створять до 1-го березня і вона півроку працюватиме над підготовкою змін до Основного закону. Комісію має очолити депутат від "Батьківщини" Руслан Князевич. Цю постанову хочуть проголосувати вже сьогодні.

Інна Богословська: «Закон про амністію від ПР – шлях до розгону Майдану»

5 канал, Час новин

Закон про амністію, який ухвалили в парламенті – вигідний владі, кажуть опозиціонери.

Радилися депутати протягом усього дня – за яку із чотирьох амністій голосувати. Вже, здавалось, погодились на опозиційний проект. Подейкують, що 52 регіонали були готові віддати свої голоси. Але два рази приходив до ради президент і казав, що розжене парламент, якщо не проголосують за амністію авторства Мірошніченка. За цим документом звільнення від переслідування мітингувальники отримують, якщо протягом двох тижнів звільнять адмінбудівлі та підуть з Грушевського. Інна Богословська вже заявила: цей час влада використає, аби накопичити в столиці вояків, і коли Євромайданівці вимог не виконають – їх розженуть.

Андрій Павловський: «Ухвалений Закон про амністію не узгоджувався з опозицією»

Ухвалений закон про амністію в редакції Юрія Мірошніченка не був узгоджений з опозицією, як про це заявляють "регіонали", спростовував депутат від «Батьківщини» Андрій Павловський.

Тим часом, текст документу на сайті Верховної Ради вже оприлюднений. Чинності він набере одразу після публікації, утім, запрацює лише коли Ген-прокурор офіційно заявить про виконання протестувальникам прописаних у законі вимог, а це: звільнення адмінбудівель, зокрема, приміщень ОДА в регіонах та будівлі КМДА у столиці, також активісти мають піти з урядового кварталу, звільнити Грушевського і розблокувати усі вулиці й площі у Києві та інших населених пунктах України, крім тих, де тривають мирні протести. І виконати такі умови влади мітингувальники мають протягом 15-ти діб. Якщо виконають, то про таке оголосить генпрокурор, і активістів, через суд, звільнять від покарання за амністією, обіцяє влада. І такий провладний варіант амністії для активістів Євромайдану Верховна Рада ухвалила пізно ввечері середи і зробила таке без обговорення голосами 232-х нардепів, опозиція ж не голосувала, адже вважає висунуті вимоги в обмін на амністію неприйнятними. Автор же закону, регіонал Юрій Мірошніченко після ухвалення документу наголошував, що звільнити мають винятково адмінбудівлі та міністерства, А про Грушевського, запевняв, там не йдеться.

Микола Паламарчук: «Щоб відмитися «Беркуту» від ганебних дій, треба 50 років»

Радіо Свобода, Ваша Свобода

Гості «Вашої Свободи»: Михайло Корнієнко, генерал міліції, колишній перший заступник міністра внутрішніх справ; Микола Паламарчук, народний депутат від УДАРу, генерал міліції, заступник голови парламентського Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності.

Цю поему класика української літератури Івана Франка не випадково вивісили на Євромайдані у Києві. Рідко яка державна структура викликає сьогодні в Україні стільки емоцій, скільки підрозділ міліції особливого призначення «Беркут».

Пане Корнієнко, як Ви оцінюєте дії «Беркута» під час останнього протистояння в Україні, мабуть, починаючи від кінця листопада?

Михайло Корнієнко: «Беркут» – це взагалі та структура, це підрозділ спеціального призначення, який має дуже славетну історію. І те, що його зараз паплюжать, безумовно, мені це болить. Я думаю, не тільки мені, а й багатьом тим, хто або працював, або зараз працює. Не можна однозначно оцінювати діяльність цього підрозділу або цих підрозділів, тому що тут у Києві їх було багато, вони були відряджені з інших регіонів сюди.

Те, що сталося 30 листопада минулого року, безумовно, це погана ситуація. Вона вже знайшла свою оцінку у сотнях, майже у тисячах публікацій. Безумовно, ті дії, які допустили окремі працівники цього підрозділу, їх не можна ні виправдати, ні зрозуміти нормально.

– Ви сказали про те, що оцінка знайдена в сотнях, тисячах публікацій, але ніхто конкретно не був покараний. Попри те, що були заяви, що буде службова перевірка. Саме це викликає величезний резонанс.

Якраз сьогодні 96-та річниця бою під Крутами. Молодіжні та студентські організації проводять акцію проти свавілля «Беркута». Вони прийшли до гуртожитків з лампадками і портретами вбитих на Майдані активістів і крутянців, які загинули в січні 1918 року.

Головне запитання, яке ставить молодь: чому досі ці люди не покарані? Чи Ви маєте, можливо, якусь внутрішню інформацію з МВС, чому те, що сталося і 30 листопада, і згодом, не знайшло оцінки?

Михайло Корнієнко: Я не є працівник МВС. Безумовно, я зараз не працюю в цьому відомстві – мені важко сказати, що робиться там. Але достеменно відомо те, що проводиться там службова перевірка, проводиться і досудове слідство. Результатів його ми ще не знаємо. Коли воно буде закінчене, і коли нам оголосять про його результати, тоді можна буде говорити про те, хто у цьому винний. Робити попередні висновки, не знаючи, що там зроблено... Як юрист, я можу сказати, і Микола Петрович це може підтвердити, коли будуть висновки слідства зроблені, тоді можна буде говорити про те, хто винен. Ми тільки знаємо, хто видавав наказ, хто впливав на ці накази.

– Пане Паламарчук, як Ви оцінюєте дії «Беркута» 30 листопада, а також у грудневі дні? Чи Ви так само вважаєте, що «Беркут» паплюжать?

Микола Паламарчук: Я скажу, щоб відмитися міліції від цього бруду, від цієї ганебної дії «Беркуту», треба 50 років.

Я один з тих, хто є ініціатором того, щоб повністю змінити від назви міліції, її структури, завдання, ставлення до справи. Тому що сьогодні «Беркут» – це злочинці. І найстрашніше – це не те, що вони побили людей, а що не реагують їхні керівники.

Більше того, є така служба – внутрішня безпека, яка є в міліції. Вона взагалі бездіє. Для чого вона? Щоб вимагати хабарі з тих працівників? Раніше було багато, коли я служив... Я, до речі, служив поруч з Михайлом Васильовичем. Хочу сказати, що це дуже принципова і порядна людина, великий спеціаліст. Він знає, що раніше була просто інспекція з особового складу з двох чоловік. Це було на область два чоловіки. І вона справлялася з цим завданням. Вона проводила службове розслідування і тих співробітників, які порушували закон, притягувала до відповідальності і передавала матеріали до прокуратури.

Що сьогодні відбувається?

– Ви назвали тільки що злочинцями. Я хочу зазначити, що ми називаємо людей злочинцями лише за вироком суду. Ми не можемо в прямому ефірі звинувачувати весь «Беркут».

Микола Паламарчук: Так.

– Деякі речі буде встановлювати суд. Але деякі речі просто шокували Україну, шокували світ. Це відео, де представники «Беркута» роздягли догола активіста самооборони Майдану. І це оглядачі, правозахисники називають тортурами і злочином проти людяності.

Ми знаємо, що МВС вибачилося за цей інцидент і обіцяло знову ж таки, як і щодо подій 30 листопада, провести службову перевірку. Вже минув тривалий час, і хоча дехто з представників «Беркута» мав на собі номерний знак, ми результатів цієї перевірки не маємо.

Це дуже важливе, мені здається, запитання: чому й досі немає покарання тих представників «Беркута», які порушували права людини?

Михайло Гаврилюк говорив про те, що його не лише фотографували голим, вони «почали футболити його голову, як м'яч, дали в руки льодокол і змушували кричати «Я люблю «Беркут!»».

Панове, я вас попрошу прокоментувати цей конкретний випадок. Чи достатня реакція МВС на це?

Михайло Корнієнко: Я спілкувався з деякими працівниками, керівниками «Беркута». Безумовно, всі вони засуджують цей випадок. І вони кажуть: здоровий глузд не дозволяє зробити якийсь висновок і оцінити це все. Це, безумовно, безглуздо, це, безумовно, злочин. Безумовно, за це повинен понести покарання той, хто його скоїв. Це однозначно. Мені думається, що тут альтернативи не може бути. Пройде деякий час (всім хотілося б, щоб це сталося якомога швидше) – винні будуть покарані.

Якщо дивитися інтернет, то той, хто скоїв, безпосередній винний у цьому, зараз у розшуку, десь втік.

– Дії «Беркута» оцінюють дуже по-різному. Зокрема народний депутат з фракції Партії регіонів Олег Царьов назвав дії «Беркута» і самих «беркутівців» «сіллю» української землі».

Олег Царьов (переклад): «Сіль» української землі. Прості хлопці. Вони не діти-«мажори». Це люди, які українці. Вони, як правило, з села. Як правило, дуже прості.

І як вони розказували? Вони стояли у строю, і в них кидали пакети з бензином, целофанові пакети. Чому целофанові пакети? Тому що пляшка не розбивається, а целофановий пакет точно розбивається. Вони стояли мокрі, повністю в бензині у них чавкали ноги, шкарпетки чавкали. І вони стояли всім строем наскрізь мокрі. А в них після того, як вони перемокли, кидали фаєра і шашки, щоб підпалити. Вони стояли, як баскетболісти, відбивалися щитами, щоб жоден не поцілив і не підпалив.

– Панове, коли «Беркут» застосовував різні спецзасоби до протестувальників на вулиці Грушевського особливо, наскільки він діяв правильно чи порушував закон?

Микола Паламарчук: Тільки що Михайло Васильович зробив таку оцінку: все після слідства, як слідство завершиться. Тому що він не був на Майдані, як мене «Беркут» бив. У мене ноги були сині зверху і донизу. І бив дубинками. Я кажу: я народний депутат. А він мені сказав... Я не можу таке слово сказати. Та мені... хто ти такий є – я тебе буду бити! І бив. Так не тільки ж мене бив. Це ж били всіх людей! Ми там були з 10-го на 11-е. То, скажіть, будь ласка, які дії?

По-перше, треба морально перш за все засудити! Яке вибачення?! Яке вибачення міністерства?! Яке вибачення?! Та в часи, коли я служив, коли Михайло Васильович служив, уже цих відсторонили б у той же день! Вже міністерство вибачення принесло і вже матеріал був би у прокуратурі!

Коли генеральний прокурор заявляє, що у кожного своя правда! А вона одна – істина. Не може бути дві правди. Про що Ви кажете?

– Але зараз, коли ми оцінюємо людей під час протистояння, наскільки адекватно діяв «Беркут»?

Микола Паламарчук: Не «Беркут» же ж почав це все. «Коктейлі Молотова» почали кидати протестувальники.

– І такі депутати, як Царьов, говорять про те, що в інших європейських країнах, у тій же Польщі, коли атакують представників міліції, тоді відповідно міліція використовує спецзасоби.

Ви працювали в органах тривалий час, якщо говорити про те, які вони використовують засоби, до речі, з учорашнього дня, згідно з наказом МВС, можна використовувати вогнепальну зброю, то наскільки це виправдано?

Микола Паламарчук: Та ні, вогнепальну зброю дозволено було застосовувати з того часу, як діє закон про міліцію. Він діє від 1990 року. І його ніхто не відміняв. Є статті 12-15, які дозволяють у певних випадках застосовувати вогнепальну зброю. Те, що це було передбачено у черговому наказі, то це просто констатація факту, констатація норми закону. Але вогнепальна зброя, наскільки мені відомо, не застосовувалася «Беркутом». Травматична зброя.

Те, що є два вбитих чоловіки, які вбиті з...

Микола Паламарчук: Шість!

– Називають різні цифри. Щонайменше четверо людей. Можливо, більше.

Михайло Корнієнко: Це ж не говорить про те, що це зробив «Беркут».

– Розслідування цього має тривати. Давайте послухаємо, що сказав з цього приводу народний депутат з фракції «Батьківщина» Геннадій Москаль. Він у минулому заступник міністра внутрішніх справ.

Геннадій Москаль: Зброя «Форт-500» є на озброєнні у спецпідрозділів «Беркут», який стріляє картеччю. Тому що багато стріляли не тільки кулями. З переляку.

Якщо написано: світлошумова граната не може бути кинута більше, ніж на 2 метри від громадянина. Що робили? Кидали у натовп.

Газ. Не може граната кидатися у натовп. Газ не може кидатися один за одним, оскільки перша порція має вивітритися. Надмірна концентрація призводить до отруєння людини і процесів, які людина буде у подальшому відчувати.

Стрільба гумовими кулями з карабіна може здійснюватись тільки по кінцівках ніг, від коліна і нижче, щоб збити активного протестувальника з ніг. Як стріляли? В очі! Сьогодні маса людей, які лишилися сліпими, без очей. Поранення в груди і тому подібне.

– Я до цього можу додати, що поранено чимало журналістів, щонайменше 50 представників преси. Кілька з них зазнали поранень саме в очі. І, як говорять наші колеги з агенції Associated Press, одному з них прицільно стріляли в область паху. Тобто це, як говорять колеги, спосіб принизити.

Ми маємо кадри на відео, зняті нашим кореспондентом, журналістом, коли представник, як ми можемо підозрювати, силовиків прицільно стріляв у нього.

Ці і подібні речі зафіксовані і іншим колегами журналістами. Таких випадків не один, не два. Їх дуже багато.

Пане Корнієнко, як Ви можете пояснити, чому представники силовиків цілили в журналістів зокрема?

Михайло Корнієнко: Думка Москаля – це суб'єктивна думка. Тобто, ті всі засоби спеціальні, які є на озброєнні «Беркута», можуть застосовуватися тоді, коли є загроза чи їхньому життю, чи іншому життю, чи безпеці взагалі.

Мені думается, чи стріляли по очах, чи ні, то тут важко сказати. Це повинні сказати ті, хто це робив. Але коли натовп іде, дуже важко прицілитися в що-небудь, треба зупинити людину і ведуть вогонь іноді, коли людина може змінити положення свого тіла і так далі. Тобто, ці всі засоби вони мали право застосовувати (силовики – ред.). Коли на них кидають «коктейль Молотова», і ми бачимо, коли горить «беркутівець», то чого ми не враховуємо і тих сотень міліціонерів, які були поранені?

– Ми, безперечно, розповідаємо і в нашому ефірі, і в передачі і про поранених представників міліції, і розповідаємо про постраждалих з обох боків. Але зажди до

представників влади більша увага, тому що це люди, які, за законом, як Ви згадали, мають право застосовувати навіть вогнепальну зброю.

У Верховній Раді є різні пропозиції, що робити з «Беркутом» далі. І є кілька представників і влади, і опозиції, які кажуть, що потрібно «Беркут» взагалі ліквідувати.

Пане Паламарчук, Ви сказали, що навіть 50 років потрібно буде для того, щоб відновити довіру до «Беркута».

Сьогодні прозвучала важлива заява на тлі повідомлень про те, що уряд хоче збільшити «Беркут» у шість разів. Сьогодні заступник міністра внутрішніх справ Віктор Ратушняк сказав про те, що таких планів немає.

Можливо, у парламенті інша інформація щодо планів збільшення «Беркута»? Чи Ви підтверджуєте заяву уряду, чи, можливо, Ви їй не довіряєте?

Микола Паламарчук: Треба почати з того, для чого створюється міліція і які її завдання? Її завдання – забезпечення громадського порядку і безпеки громадян. Міліція стала сьогодні соціально небезпечною для суспільства. Вона сьогодні несе загрозу.

Я до цього часу, поки не виникло це, був найкращим лобістом міліції. Я теж уже не працюю в міліції. Я розумію, які у них проблеми, що є дуже порядні працівники міліції, які захищають права, віддають свої життя. Але що відбулося? Відбулося те, що міліція морально розклатася. Вона поставлена злочинцю на службу, вона порушує всі норми і права.

Чому я даю таку оцінку? Бо я випробував це на собі. Мене порізала міліція. Я про це не кажу, не заявляю, не кричу. Але це міліція. Я нічого не робив протиправного. Я захищав людей. Я кажу: я народний депутат, я в минулому працівник міліції, не порушуйте закон! Мене ж ніхто не чує! Просто б'ють – і все!

Я ще один приклад приведу. Коли підходить нардеп, генерал міліції Ярема – просто нічого не пояснює, б'є його по обличчю палицею!

Михайло Корнієнко: Називати міліцію соціально небезпечною не можна, тому що окремі випадки не можуть впливати на всю систему.

– Я Вас попрошу прокоментувати повідомлення. Це знову ж таки стосується того, в яких умовах працюють «беркутівці».

Є заява з боку колишнього міністра внутрішніх справ Юрія Луценка про те, що представникам міліції, які стоять на морозі, «видають памперси. Потім є повідомлення від різних представників опозиції про те, що дають гроші, виплачують, очевидно, не до зарплати, а «чорні» гроші за побиття людей у ніч на 30 листопада, за події на Грушевського, називають конкретні цифри: 4 тисячі гривень, 500 доларів. Це була заява Луценка.

Чи Вам відомо про такі речі, пане Корнієнко?

Михайло Корнієнко: На це повинен відповісти той, хто знає.

– Вам про це невідомо?

Михайло Корнієнко: Мені не може бути про це відомо. Я не думаю, що це так. Стоять там різні хлопці. Там і внутрішні війська, і просто стоїть молодший, як у нас називають, начальницький склад міліції, і «Беркут», і всі інші. Вони виконують наказ, вони захищають і забезпечують громадський порядок, громадську безпеку.

– Я думаю, що це дуже важливе запитання: чиї інтереси захищає сьогодні «Беркут»? Ми попросили відповісти на запитання, чи можливо відновити довіру до «Беркута», якраз козака Гаврилюка, який уже повернувся до самооборони Майдану.

Михайло Гаврилюк: Треба повністю їх розігнати, щоб таких військ, як «Беркут» у нас не було. Це стовідсотково. Такого нам війська не треба. Він за народ не йде, він проти народу йде. А хто проти народу, як він може служити на вірність Україні, на вірність українському народу, якщо він проти народу? Він виконує тільки інтереси президента і його... Це його, сказати б, слуги. А нам не треба, щоб у президента були свої слуги. Ми всі однакові. Всі рівні.

Михайло Корнієнко: Ми можемо школу, наприклад, скоротити. Ми можемо вищі скоротити. Ну як ми можемо скоротити систему?

Микола Паламарчук: Ми скорочуємо.

Михайло Корнієнко: Якщо є якась конкретна людина, вона повинна відповісти. А чому повинна відповідати вся система?

– Ми також це поставили запитання до друзів Радіо Свобода у мережі «Фейсбук». Нам написала Людмила Філіпас: «Обов'язково потрібно покарати, тому що інакше небезпечно випускати назад цих людей до народу. Потрібна психологічна реабілітація».

Ще один дописувач пише, що «всіх під суд, а суд нехай виправдовує тих, хто доведе свою невинуватість».

Дуже багато людей порівнюють з гестапо, з часами Другої світової війни. І дуже-дуже критична оцінка людей. Я фактично не знайшла у стрічці коментарів...

Михайло Корнієнко: Називається охлократія. Тобто влада натовпу. Не можна це робити. Є презумпція невинності конституційна. Доки людина не визнана винною, вона не може вважатися такою. Тобто повинен встановити суд, чи ця людина винна. І він повинен конкретно відповідати. Не може бути колективної відповідальності. І її немає, слава Богу!

– Чи спроможна Україна в цій ситуації самостійно розібратися з «Беркутом»? Тому що є заяви, дедалі більше, що потрібно, щоб тут втрутився Міжнародний трибунал, що це злочини проти людяності, що повинні нести відповідальність керівники на чолі з міністром внутрішніх справ щонайменше, і тут має бути світова оцінка.

Яка Ваша думка, пане Паламарчук?

Микола Паламарчук: Я як заступник голови Комітету з питань правоохоронної діяльності і законодавчого забезпечення, хочу сказати, що я збираюся звернутися до Міжнародного трибуналу для того, щоб притягнути до відповідальності.

Просто Михайло Васильович захищає чому? Тому що його не били, він не розуміє, що це таке. Бо він там не буває, він не знає. А я Вам кажу, що це люди, які повністю втратили моральність.

Михайло Корнієнко: Бував я на Майдані.

– Є ще одна пропозиція з-за кордону. На шпальтах американської «Нью-Йорк Таймс» чотири колишні послы США в Україні висловили свою думку. І що вони пропонують? Перший пункт для того, щоб урегулювати ситуацію, – це спільний контроль над державними органами безпеки в Україні. Вони пропонують, щоб уряд взяв цей контроль і поділився з опозицією.

Ви вважаєте, що це допоможе навести лад перед якоюсь, можливо, реформою у «Беркуті»? Чи ви підтримуєте цю ідею, щоб зараз, на період політичної кризи був спільний контроль, зокрема над «Беркутом», панове?

Микола Паламарчук: По-перше, я хочу сказати, що «Беркут» хочуть ще збільшити. І те, що кажуть, що його не збільшують, його збільшують! Зараз зачитаю документ.

Михайло Корнієнко: Безумовно, ці події говорять про те, що треба зайнятися цією структурою. Тобто треба вдосконалити її діяльність і розробити, може, і нові функції, нові обов'язки і все інше.

Микола Паламарчук: Недавно, буквально 11 січня, з'явилося положення про спеціальний підрозділ міліції з громадської безпеки «Беркут», тому що він діяв без цього положення, котре запропонував міністр, зареєстрував у Мін'юсті. І це не може бути. Тому що це повинно бути тільки за законом.